MEDLEMSBLAD FOR NORSK DOBERMANN KLUB NR. 1/2019

DOBERMANNPOSTEN

DOBERMANN – EN AKTIV, VAKKER OG LOJAL BESTEVENN

ESBELTO ønsker å takke våre valpekjøpere, dere er helt super ! Årets oppdretter 2018 ☺
BIS, BIS valp, Internationale ch, mange tittler og vinnertittler har det blitt, vi ønsker dere lykke til i 2019
Sammen så klarer vi mye, får morsomme turer og fine minner som vi tar med oss videre ☺ Tusen takk

www.esbelto.no www.esbelto.no www.esbelto.no www.esbelto.no www.esbelto.no

INNHOLD

NDK Infoside……S4

Lederen har ordet……S5

Fra redaksjonen……S6

Kunngjøring generalforsamling……S7

Presentasjon av valgkandidatene……S8

Stort og smått……S10

Den første dobermann standarden……S11

Presentasjon av Donne Claire Lucas, Sør Afrika……S13

Regler for årets utstillingshund 2019……S14

Regler for årets brukshund 2019……S15

Årets dobermann 2018……S16

Fra nybegynner til utstillingsstjerne……S20

Ny på utstilling……S22

Resultater - Dogs4all 2018……S24

Presentasjon av Frank Christiansen, Norge……S27

NDK Juleutstilling 2018……S28

Championater 2018……S30

Aktivitetskalender for NDK 2019……S31

Den ultimate utfordringen – å være handler……S32

Min første dobermann……S34

Fotokonkurrasne……S37

Presentasjon av Martin Gschwindl, Østeriket……S39

Omplasseringshunden……S40

Sykdom hos eier og dobermann……S42

Reisebrev fra Vilje……S44

Importer, Kull, helse 2018……S50

ZTP i Danmark……S51

Helse – Livmorbetennelse……S54

Bringekobbel som meldingsform ved rundering……S56

Presentasjon av oppdrettere……S61

På blodsporkurs med NDK avd. Bergen……S62

Epistel – Jeg burde visst bedre Vol 2……S65

Videregående spesialsøk kurs……S66

Ikke etterlat hunden i varm bil……S68

Import av hund……S70

Utstillingskomiteen:

Lisbeth Berge Karlsen
Bente Line Nordtveit
Anniken Venner
Veronica Cloin
Anne Husebø

Brukskomiteen:

Ingar Andersen
Veronica Cloin
Nora Marie Andresen
Camilla Aguilar
Glenn Karlsen

Treningsgrupper:

NDK avd Bergen
Leder: Bente Line Nordtveit
Tlf: 452 78 207
*
NDK avd Tromsø og Omegn
Leder: Rune F. Kristensen
Tlf: 900 35 391
Mail: rfkriste@online.no
*
NDK avd Team Slagen
Leder: Ingar Andersen
Tlf: 901 82 533
*
NDK avd Team Soma
Leder: Marte Sørå
Mail: tgteamsoma@gmail.com

Dobermannposten:

Redaksjonen:
Berit Yvonne Dalheim Hjeltnes
Lill Janette Kristiansen
Kristin Sundset

Layout (utenom annonsesidene): B.Y.D.H.

Dobermannposten sitt innhold står for den enkelte forfatters eller annonsørs regning og sammenfatter ikke nødvendigvis med NDKs eller redaksjonsens syn. Hvis nødvendig så forbeholder vi oss retten til å korte ned innsendte innlegg.

Annonsepriser:
Side 2. Kr. 500,-
1 Helside Kr. 350,-
1/2 side Kr. 200.-
Nest siste side Kr. 500,-
Baksiden Kr. 500,-

Spørsmål om annonser rettes til redaksjonen pr. mail. Annonser må betales før bladet trykkes, så det utføres ved innsending av annonser.

Annonsen betales til
Kontonr. 1503.32.85431

Dobermannposten1@gmail.com

MANUSFRIST:
15. September 2019
1. Mars 2020

FREMSIDE:
Fotograf: Mari-Anne Jacobsen
Foto av: Esbelto's Damien

Styre i Norsk Dobermann Klub 2018/2019:

Leder:
Kjell-Hugo Hanssen

Nestleder:
Anne Husebø

Sekretær:
Anniken Venner

Kasserer:
Mari-Anne Jacobsen

RIK og Bruksansvarlig:
Ingar Andersen

Vara:
Lisbeth Berge Karlsen
Kjartan Korshavn

Valgkommite:
Svein Nordtveit
Gunn-Hege Pettersen
Yvonne D. Hjeltnes

Web Ansvarlig:
Anniken Venner
Anne Husebø

NDK sin hjemmeside:
www.dobermannklubben.no

Medlemskap i NDK:
Medlemskapet skal betales til NKK, som sender ut giro til alle medlemmer. Medlemskontigentet inkluderer medlemskap i NDK, NKK, hundesport fra NKK og Dobermannposten fra NDK.

Lederen har ordet

Hei alle dobermannvenner!

Et nytt år har startet og en ny generalforsamling står i skrivende stund for døren.

Vi har hatt et år med gode inntekter i klubben og mange flotte resultater for våre medlemmer. Styret har jobbet godt og jeg vil rekke en stor takk til utstillingskommitèn som har gjort en utmerket jobb med sitt arbeid! Dessverre har mye av styremøtene gått med til arbeid med en disiplinærsak, som jeg skulle ønske vi hadde vært foruten. Når medlemmer ikke kan oppføre seg de få gangene vi har mulighet til å møtes, for å utvikle klubben, må denne ta konsekvensene av dette. Min oppfordring for framtiden er derfor at når vi møtes; back opp hverandre, gi hverandre komplimenter og skap gode mljø.

I det året som kommer vil nye aktiviteter og utstillinger bli arrangert. Jeg oppfordrer alle som har mulighet å melde seg på CAMPEN som arrangeres i Sandefjord i sommer. Her får vi muligheten å møtes, utvikle erfaringer og lære nye ferdigheter.

Jeg håper også så mange som mulig kommer på spesialutstillingen i år. Jeg la en del av ferien min dit i fjor og angrer ikke på det. Utstillingsgjenget hadde som vanlig gjort en super innsats, og da er det synd at ikke flere kommer.

Jeg mistet min Kippis denne uken og er helt knust, men håper å finne en ny dobermann når sorgen har lagt seg.

Ønsker alle medlemmer en god vår og sommer!

Kjell Hugo

Redaksjonen

REDAKTØR: YVONNE HJELTNES

Kjære dobermann klubb medlemmer,

Dette er årets første medlemsblad, og denne gangen har jeg prøvd å få med en kalender over hva som skjer i dobermann klubben i løpet av året. Det for at dere selvsagt skal få en bedre oversikt og bli med på de ulike aktivitetene som klubben arrangerer. Jeg har også med en presentasjon på de som stiller til valg, sånn at folk kan få et inntrykk av hvem de er.

Jeg håper at jeg har klart å få til et godt variert blad denne gangen, og jeg synes medlemmene har vært fantastisk med å bidra. Tusen takk alle sammen, og vær så snill og fortsett med det. 😊 Har du en god dobermann historie du vil dele med andre dobermann folk, så ikke nøl med å sende oss historien din på mail.

Jeg håper også at folk vil bli med på fotokonkurransen som det står mer om på side s37 inni bladet. Kanskje det er ditt bilde som havner på fremsiden neste gang? Kom igjen folkens send inn bilde til oss på mail.

Vil også oppfordre oppdretterne våre og legge inn annonse i bladet slik som Kennel Esbelto har gjort denne gangen på side 2 og baksiden. Har du en flott hannhund du vil vise frem, så kan det gjøres med en annonse. Pris finner dere på infosiden i bladet.

Så til slutt vil jeg oppfordre alle medlemmene om å være greie med hverandre. Jeg ønsker at klubben skal være et trivelig sted hvor vi kan møtes, prate fritt og diskutere det vi alle elsker, nemlig rasen dobermann. Vi må også huske på å ta imot nye medlemmer sånn at de føler seg velkommen til klubben. God vår og sommer!

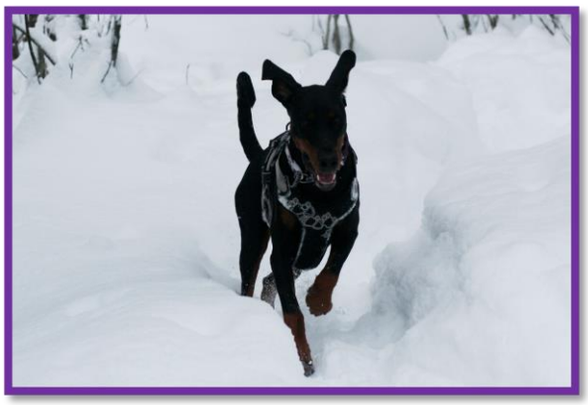

LILL JEANETTE KRISTIANSEN

Mitt navn er Lill Jeanette. Jeg jobber som veterinær assistent og atferds terapeut ved Hamar Dyreklinikk. Jeg holder også kurs, foredrag og foretar hjemme konsultasjoner. Jeg fikk min første dobermann for rundt 15 år siden og har ikke vært uten siden. Jeg mistet dessverre to av dem på kort tid grunnet kreft og DCM, men har nå fått nytt håp gjennom min "nye" hannhund, Rhino, på straks 4 år. Vi er aktive innen utstilling og trener mot en IPO 1 nå om dagen. Kjempe gøy! Jeg har vært redaktør for dobermann posten for noen år tilbake og gleder meg til å igjen være med. Jeg hadde da ett ønske om mer bredt lesestoff og fokus på helse. Håper dette kan være av interesse nå også. Rasen vår trenger jo all den hjelpen den trenger på helsefronten. Jeg elsker rasen vår og brenner for den av hele mitt hjerte! Gleder meg til å jobbe videre med dere.

KRISTIN SUNDSET

Hei alle sammen! Jeg heter Kristin, og kjøpte min første hund for 4 år siden. Forelsket meg i rasen dobermann ganske raskt når jeg drev å letet etter den perfekte rase for meg (rundt 10 år siden). Kom inn i et treningsmiljø her i Trondheim når hunden min var rundt 7mnd. Ble raskt bitt av basillen å har drevet aktivt med IPO siden da. Har lært så utrolig mye på 3,5 år, vært på en del kurs og har gått en del prøver. Sikter mot IPO NM enten i år eller til neste år.

Vil si jeg er godt over gjennomsnittet interessert i rasen å har en drøm om å starte eget oppdrett.

Kunngjøring Generalforsamling 2019

Norsk Dobermann Klub avholder sin generalforsamling
lørdag 27. april 2019 kl. 19:00. Sted: Letohallen, Dal.

Saksliste:

- 01/18 - Godkjenning av innkalling
- 02/18 - Valg av møteleder, referenter, tellekorps, underskrive protokoll
- 03/18 – Årsberetninger
- 04/18 - Regnskap 2018
- 05/18 - Innkomne forslag/saker. Benkeforslag godtas ikke.
- 06/18 - Budsjett 2019
- 07/18 – Valg. Benkeforslag godtas ikke.
    a. Leder (2år)
    b. Styremedlemmer
        i. Sekretær (2år)
        ii. Styremedlem (1år)
    c. Vara (2stk-1år)
    d. Valgkomite (3stk-1år)

MERK: Forslag/saker til GF må være sendt inn innen 16 mars 2019.

Forslag til kandidater sendes til valgkomiteen: valgndk2019@outlook.com
Saker sendes på mail til dobermannklubben@gmail.com

Innkalling og sakspapirene sendes ut til medlemmene på registrert epost i NKKs medlemsregister. Alle oppfordres til å registrere epost, vil lette kommunikasjonen med medlemmene. I tillegg legges det ut på Facebook-siden og hjemmesiden **http://www.dobermannklubben.no**

Spørsmål kan rettes til:
Leder: Kjell-Hugo Hanssen
Tlf: 90827621
Epost: dobermannklubben@gmail.com

Med vennlig hilsen

Styret

Denne ble publisert første gang på klubbens hjemmeside: 06.02.2019

Valg av nye kandidater til styre i NDK 2019:

Tekst: Yvonne Hjeltnes

Denne gangen tenkte jeg at vi skulle få bli bedre kjent med de ulike kandidatene som står fremfor valg til nytt styre i Norsk dobermann klub i år. De ulike kandidatene har fått mulighet til å si noen ord om seg selv, sånn at du som velger skal få et inntrykk av hvem de er. Jeg vil også fortelle litt om hvilke oppgaver som ligger i de ulike vervene. Ved valget i år skal vi velge leder, sekretær, og 2 varamedlem, og 3 til valgkomiteen.

Lederens oppgaver er:

Leder styremøtene. Skal ha oversikt over styrets arbeid, koordinere det, og fordele oppgaver. Har ansvar for at det blir innkalt og avholdt minst 3 styremøter i året. Har ansvar for at det blir avholdt årsmøte innen utgangen av april hvert år. Er pressekontakt for foreningen. Har ansvar for at informasjon kommer videre til de som bør vite om den. Velges for 2 år.

LISBETH BERGE KARLSEN

PRESENTASJON:

Jeg heter Lisbeth Louisa Berge Karlsen, er 43 år og bor på Støren i Midtre Gauldal. Jeg gift med Trond Are Karlsen, og har to barn - Nanette og Benjamin på 16 og 19år. Vi har hatt Dobermann i 24 år, og hatt oppdrett av rasen de siste 7 årene. Jeg har hatt flere verv i NDK tidligere - vara/sekretær/ leder, samt redaktør i DP og utstillingskomite. Jeg er blitt spurt om jeg ville påta meg ledervervet igjen og takket ja til å stille til valg.

Sekretærens oppgaver er:

Har ansvar for referater fra møtene. Har ansvar for at informasjonen på websiden er oppdatert. Har ansvar for nyhetsbrev, pressemeldinger, Chapters report og innkalling til årsmøte. Har ansvar for informasjons og markedsføringsmateriell. Velges for 2 år.

ANNIKEN VENNER

Varighet av ulike verv:

1. Leder – 2 år (2021)
2. Nest leder – 2 år (2020)
3. Styremedlem - 1 år (2020)
4. Sekretær (Styremedlem) - 2 år (2021)
5. Kasserer - 2 år (2020)
6. Varamedlem - 1 år (2021)
7. Valgkommiteen – 1 år (2020)

PRESENTASJON

Mitt navn er Anniken Venner, bor i Nannestad kommune med min samboer Morten Rædergård, og våre firbente. Jeg er medinnehaver i kennel Box- Fantastic's.
Født og oppvokst inn i en hundefamilie med fokus på jakthunder og jakt/bruks. Med tiden fikk jeg øynene opp for utstilling og kjøpte min første hund i 2008. Det har vært flere individer i mitt hushold og flere raser. Per nå har vi Dobermann og Australian Shepherd.
Jeg har sittet i ulike verv i Norsk Dobermann klub de siste fem årene, samt utdannet som hundeinstruktør og autorisert ringsekretær i Norsk Kennel klub. Jeg har hovedfokus på ringpersonell og teknisk team i utstillingskomiteen i NDK.
Jeg har representert klubben flere ganger hos NKK's Representantskapsmøte, deltar på møter hos RFA (Raseklubbenes Felles Allianse), også jobbet hos NKK. Jeg reiser en del på kurs for å alltid være oppdatert på siste nytt. Ellers reiser jeg land og strand for å delta på utstillinger, eller som ringsekretær.
Mine ønsker for klubben
• Fremme vår klubb nasjonalt og internasjonalt
• Økt fokus på helse/avl
Annet
• Autorisert Ringsekretær (2018)
• Meddommer, Øvre Romerike Tingrett (2017-2022)
• Verv i Norsk Dobermann Klub (2013-dd)
• Hundeinstruktør (2012)

Varamedlemmenes oppgave er:

Er oppdatert på det som foregår i styret, Kan påta seg ulike oppgaver og har da ansvar for at de blir gjennomført. Har adgang til å delta på styremøter for å holde seg orientert og for å si sin mening. Deltar på styremøtet med stemmerett når noen av medlemmene er forhindret i å komme.

BENTE LINE NORDTVEIT

PRESENTASJON

Jeg heter Bente Line Nordtveit, og har hatt dobermann i mange år. Nå har vi en gammel hund, som jeg dessverre ikke kan trene med lenger, men det å trene hund er noe av det kjekkeste jeg vet. Jeg brenner for mentaltesting av hund, og synes det er et viktig redskap å bruke ved planlegging av avel. Jeg sitter i styre NDK Bergensgruppen, og i utstillingskomiteen til hovedklubben.

SIW M. WAAGBØ

PRESENTASJON

Jeg heter Siw Monica, er 44 år, gift, 3 barn og bor i Melhus kommune i Sør Trøndelag. Jeg og min mann fikk vår første dobermann tispe i 1993 som var en omplasseringshund. Vi forelsket oss i rasen og har siden den gang hatt 5 hunder av rasen. Når en først har hatt en dobermann finner jeg det vanskelig å finne en annen rase som jeg liker like godt. Er mest utstilling som har vært av interesse for vår og rett å slett en familiehund og turvenn. Har ikke drevet så mye med bruks. PR nå er vi uten Dobermann, men får en ny om ikke så lenge å det gleder vi oss til.

Valgkomiteen sin oppgave:

Valgkomiteen består av leder og 2 medlemmer. Leder har ansvar for komiteens arbeid. Valgkomiteen tar imot og skal selv fremme forslag på kandidater til alle de verv som skal besettes.

SVEIN NORDTVEIT

PRESENTASJON

Mitt navn er Svein Nordtveit og jeg har hatt dobermann i 32 år.
Jeg har trent IPO og også vært endel på utstilling i inn og utland.
Jeg bruker og har brukt alle våre dobermann på hjortejakt.
Det er en fantastisk og allsidig rase vi har. Ingen over og ingen ved siden av ♡

GUNN-HEGE PETTERSEN

PRESENTASJON

Mitt navn er Gunn-Hege Pettersen. Jeg har Kennel Norwegian Spirit, og fikk min første dobermann i 2002. De to første var etter linjer fra kennel Doberguard og Strolls. Har siden da vært mer eller mindre aktiv med rasen, med utstillinger i inn og utland, litt avl i tillegg til å ha hatt de som en del av familielivet. Vi har nå en tispe fra eget oppdrett. Jeg har sittet i valgkommiteen i ett år nå, og har tidligere vært med i styret.

VERONICA NAKKEN CLOIN

PRESENTASJON

Mitt navn er Veronica Cloin, og jeg har hatt dobermann siden 2002. Sammen med mine hunder har det vært mange eventyr både innenlands og utenlands. Jeg er svært glad i allsidigheten i rasen vår og har trent SPH og IPO, rast rundt på utstillinger samt at jeg er utdannet MH/K-test figurant. Har 3 egne hunder nå, hvor 2 av dem er eget oppdrett.

Da gjenstår det å ønske de ulike kandidatene lykke til med valget.

Stort og smått

Følg oss på Instagram #Dobermannposten

NDK på Facebook

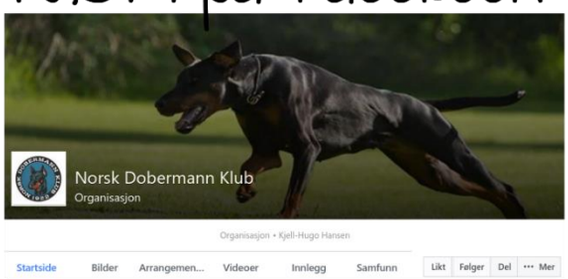

facebook

Du finnes oss også på

facebook

Norsk Rottweiler Klubb
og Hønefoss og omegn BHK
arrangerer

Figurantkurs & testlederkurs
MH

Dato: 24. - 26. mai 2019
Sted: Hønefoss
Deltakeravgift: 600

Kontaktperson/påmelding:
Camilla Aguilar tlf: 915 50 208
e-post: aguilar@online.no

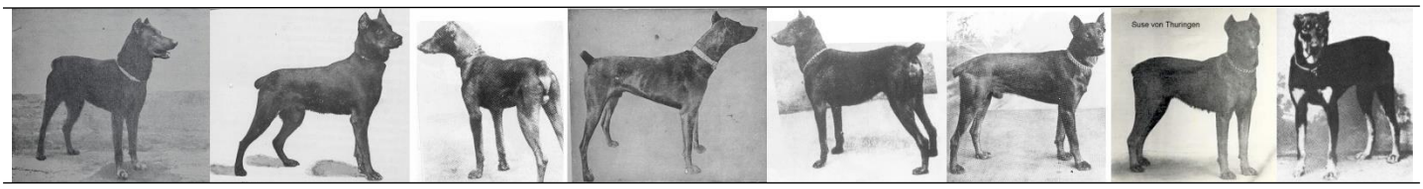

Den første Dobermann Pinscher standard 1899

Den første……..

Tekst: Yvonne Hjeltnes

Den tyske nasjonale Dobermann Pinscher Club var den første rase klubben som ble startet, og den ble dannet 7. august 1899 med Otto Göller som president. Han var en av sjefsarkitektene til rasen, og har skrevet dette som trolig er den første skrevne standarden. Otto Göller sin dobermann kennel het Thuringen.

Generelt utseende: En velbygd og muskuløs hund, ikke klumpete og massiv og ikke som en greyhound. Hans utseende må fremtone hurtighet, styrke og utholdenhet. Temperament livlig og ildfull. Han er modig og vil ikke rømme fra noe. Hengiven til sin herre og i forsvar av han, vil han vise motet til en løve. Han går godt sammen med andre hunder; han er ikke ond eller u lojal; han er trofast og vaktfull og en overlegen ødelegger av byttedyr.

Hodet: Hodet skal være flatt eller kan være litt buet, men pannen må være bred; strukket lang, hodet må ikke gå over til en for spiss snute. Kinnene må være flate, men veldig muskuløse. Hund på ca 58 cm høyde på skulderen skal måle 41 cm rundt pannen. Lengden på hodet, fra nakkeknøl til nesespissen, skal være 25-26 cm

Tenner: Kjever av like lengde. Tennene må være veldig kraftige, godt utviklede og tett sittende. Overbitt er ikke godkjent.

Lepper: Ligger nært, ikke hengende.

Ører: Godt beskåret, ikke for korte og ikke for spisse.

Øyne: Mørkebrun, middels størrelse med intelligent, vennlig, men energisk uttrykk.

Hals: Kraftig og rett.

Bryst: Godt avrundet, ikke flatt, og når til albuen.

Rygg: Rett og ikke for lang, lengde fra nakkeknøl til hale på ca 75 cm, slik at hele lengden uten hale skal måle rundt 100 cm

Lender: godt utviklet og godt fylt ut.

Hale: Den skal ikke kuperes lenger enn 15 cm. Stumphale mye verdsatt.

Bakparten: Kraftig og muskuløs.

Ben: Rett. Albuer står vinkelrett under rumpen og skal synes.

Poter: Tær godt buet og sluttet.

Pels: Hard, kort og tettliggende.

Farge: Primær farge dyp svart med rustbrune markeringer. Små hvite flekker på brystet er tillatt. Grå underull er tillatt i nakken, bak ørene og på toppen av hodet.

Skulderhøyde: Hannhunder 55cm til 62 cm. Tisper fra 48 til 55 cm

Vekt: Ca 20 kg

Bildene er av Thuringer hunder og Otto Göller, og de er hentet på Google.
kilde: The Doberman Pinscher: Brains and Beauty, av Rod Humphries og Joanna Walker

Norsk Dobermann klub, Leto

Letohallen 28.04.2019

Dommer: Donne Lucas, Sør Afrika

Dette er NDK`s første utstilling i 2019. Den er med og teller på årets mestvinnende liste.

Vi håper å se noen nye ansikter og alle de ”gamle” ☺ Vil du hjelpe til på utstillingen så ta kontakt med oss på mail eller telefon: 93084596 utstillingskomiteen ønsker dere VELKOMMEN

Manuell påmelding: 01.04.2019

Påmelding dogweb: 12.04.2019

Utsatt frist: 15.04.2019

Mail: utstilling.ndk@gmail.com

Ta kontakt på 93084596 hvis du lurer på noe

Dommer presentasjon:

DONNE CLAIRE LUCAS

South Africa

I first qualified to officiate and award CC in 1994 and have been judging at championship level as well as on the learner panel since then. My first FCI qualification hence from 1996. I am a licensed KUSA All Rounder, BIS, BPIS and Handler Judge and FCI – I am qualified to do 9/10 groups – group 3 will be added to my portfolio in June 2019 after the 2 year compulsory and regulatory time period is concluded for FCI/KUSA judges – I will then be an all Rounder FCI from June 2019.

My qualifications also extend to the working side as I am licenced to Judge APTITUDE Tests as well as Dog Jumping and Agility. I breed, work and show Dobermanns and have Miniature Schnauzer. In 2008 I bred the Chaldonne C litter which produced my famous INT CH, MULTI CH, CHALDONNE CHEKPOINTCHARLI ZTPV1A - European Winner 2011. Charli is to date, probably the most lauded and Championed dog from South Africa. A multi Best in Show and Multi Specialist Best In Show winner with her Breed Suitability test qualification ZTP V1A. Charli and I travelled to Europe within the boundaries of the countries regulations of only being allowed a temporary permit to be out of South Africa for 10 to 14 days at a time. She gained her International Championship title, as well as Club Winner in Holland at DVIN, European Winner 2011 and a reserve BEST IN SHOW in Europe. She also titled Champion in 10 Countries. Others she needed to qualify with their Breed Tests, but sadly our legislation and timing did not allow.

I have officiated in South Africa, Indonesia, Ireland, Australia, India, China, Estonia, Bulgaria, Norway and Thailand. I served as a Committee member on the South African National Breed Judges Association, and was Chairperson for the Provincial Judges Committee for the Eastern Cape. The National and Provincial Judges sub committees have been decentralised now to Gauteng and I am now serving as Judging Assessor. Not only as a judge, but I have also exhibited and handled my own dogs in excess of 15 countries around the world and attended many more dog shows abroad just as a spectator and learner.

Årets utstillings Dobermann 2019

Disse reglene gjelder for årets mestvinnende utstillings Dobermann fra 01.01.2019- 31.12.2019
(Det er endringer fra foregående år)

Resultatene blir regnet ut fra de beste resultatene fra 7 utstillinger, (kun NDK og NKK sine utstillinger teller) hunden må plassere seg i BH/BT klassen.
Dette gjelder kun norskeide Dobermann, og man må være medlem i NDK. Hvis noen har lik poengsum blir plassen delt mellom dem.
Rosetter og premier blir utdelt på kamerataften i forbindelse med NDK sin spesialutstilling i juli.

Da NDK ikke har noen utstillinger i Nord-Norge, teller NKK Harstad, Tromsø og Fauske like mye som NDK sine utstillinger. Dette gjelder også for NKK Stavanger, Bergen og Ålesund.

De voksne hundene:
Vi deler ut rosetter til årets topp 10 hunder, her får alle også en premie.
Det blir også satt opp «topp 10 tisper» og «topp 10 hannhunder», disse vil få rosetter. (Årets topp 10 har allerede fått rosett)

Valper:
Topp 10 valper får rosetter, vinneren får også en premie

Veteraner:
Topp 5 får rosetter, alle får også en premie

Oppdretter:
Topp 5 får rosetter, vinneren får også en premie, (gjelder kun voksne hunder)

Avls hannhund/tispe:
Topp 3 får rosetter, vinneren får også en premie, (gjelder kun voksne hunder)

Tellende utstillinger på valp:
Man kan delta på alle valpeshow i Norge, og må sende inn kritikken sin innen en' mnd etter utstillingen til: utstilling.ndk@gmail.com
I desember skal alle sende inn innen 31.12.
Det er resultatene fra de 7 beste utstillingene på din hund som blir tellende på listen til årets valp.

BIR/BIM baby gjelder på de utstillingene de har denne klassen for seg. (4-6mnd, egen Bir/Bim), dette blir tellende på årets valp.

BIR baby 4-6 mnd = 18 poeng / BIM baby 4-6 mnd = 17 poeng
BIR valp 6-9 mnd = 18 poeng / BIM valp 6-9 mnd = 17 poeng
BIR baby NDK`s utstillinger = 22 poeng / BIM baby NDK`s utstillinger = 20 poeng
BIR valp NDK`s utstillinger = 22 poeng / BIM valp NDK´s utstillinger = 20 poeng
NKK sine utstillinger med samme poeng som NDK, gjelder også for valper.

Veteraner:
Veteraner får poeng ut ifra sine plasseringer i veteranklassen (samme poengsum som btk/bhk), man må ha exellent for å oppnå poeng.
De veteranene som plasserer seg i beste hannhund/tispeklassen er også med på topp 10, topp 10 hannhund/tispeliste.

Oppdretter:
Årets utstillingsoppdretter blir regnet ut fra de 7 beste voksne avkommene til oppdretter.

Avls hannhund/ avlstispe:
Årets avls hannhund/ avls tispe blir regnet ut fra de 7 beste voksne avkommene til hannhunden/tispen.

Voksne:
Her teller kun NDK og NKK sine utstillinger.

BIR = 22 poeng NDK/ 18 poeng NKK
BIM = 20 poeng NDK/ 17 poeng NKK

2BH/BT = 18 poeng NDK/ 15 poeng NKK
3BH/BT = 17 poeng NDK/ 14 poeng NKK
4BH/BT = 16 poeng NDK/ 13 poeng NKK

Norsk Dobermann-vinner skiller seg ut og har 25 poeng til BIR, 23 poeng til BIM
22 til 2BH/BT, 21 til 3BH/BT, 20 til 4BH/BT

Årets bruks Dobermann 2019

Regler for årets bruks Dobermann i Norge fra 01.01.2019

BH, Lydighet klasse 1 og 2, SL 1, Brukshund D, NKK kåringsprøve, agility lavest klasse. Rally lydighet klasse1-3.RL1 osv.:

1. plass = 3poeng

2.plass = 2 poeng

3.plass = 1 poeng

BH-bestått = 2 poeng

Lydighet klasse 2+3, IPO 1+2, bruks c og b SL 2+3, agility høyest klasse, RL 2+3:

1. plass = 4 poeng

2. plass = 3 poeng

3. plass = 2 poeng

Bruks A, IPO 3, lydighet elite:

1. plass = 5 poeng

2. plass = 4 poeng

3. plass = 3 poeng

Det er 5 beståtte/godkjente konkurranser som teller pr ekvipage (vi plukker de 5 høyeste av de du sender inn).

Dette gjelder for alle bruksgrenene som dere stiller i, som for eksempel: agility, nbf, ipo, lydighet osv

Dere skal sende inn resultatene på mail til styret innen 31.12.2019, da det ikke finnes en felles plass hvor resultatene kommer inn slik som dogweb.

Årets dobermann 2018

Årets Utstillings dobermann 2018

Plass	Navn:	Tellende poeng	Tellende utstillinger	Utstillinger totalt
1.	Esbelto's Blue Blood	134	7	9
Multi ch. og multi tittel Esbelto`s Blue Blood ble årets mestvinnende dobermann i 2018. Hun stilte kun halve året og vant med stor margin. Det har vært veldig moro å stille henne, hun har vunnet en spesial på NDK og plassert seg flere ganger i gruppen på NKK og vunnet. Hennes sønn ble årets mestvinnende valp :-) så nå gleder vi oss til 2019, da hun skal ha sitt andre kull. Må jo også nevne at hennes far ble årets avls hannhund i Norge for 4. året på rad.				
2.	New York v. Nobel Line	130	7	11
3.	Esbelto's Carabinieri	129	7	11
4.	Ja'dore v Nobel Line	126	7	10
5.	Norwegian Spirit's Aftershock	120	7	10
6.	Qui Terret Extravaganza	107	6	10
7.	Esbelto's Esperanza	100	6	7
8.	Sky Spirit v. Nobel Line	94	6	12
9.	Iro di Altobello	87	5	6
10.	Graf Igor v. Kamaika	51	3	3
10.	Los Hushers Ceri	51	3	3

Årets Utstillings dobermann Valp 2018

Plass	Navn:	Tellende poeng	Tellende utstillinger	Utstillinger totalt
1.	Esbelto's Fear Factor	119	7	7
Esbelto`s Fear Factor ble årets mestvinnende Dobermann valp i 2018 med noen flotte plasseringer. Han ble BIS valp på en utstilling med 103 valper 8mnd gammel. Han vant Norsk Dobermann klub Vinner valp, og han ble BIS2 x2, BIS3 og BOG2 x2 Dobermann Europa club vinner valp og IDC sieger vice brun valp - superstolt av vår lille krabat! "Baloo" eies av Gunn-Anett og Esbelto. Vi ser nå fram til å vise gutten og konkurrere mot de større gutta i 2019.				
2.	Iztaris Anvindr	106	6	6
3.	Iztaris Armaros	104	6	6
4.	Esbelto's Escobar	73	5	5
5.	Esbelto's Esperanza	64	4	4
6.	Iztaris Aurora	50	3	3
7.	Cali Grareva	40	2	2

Årets Utstillings Oppdretter 2018

Plass	Navn:	Tellende poeng	Tellende hunder	Utstillinger totalt
1.	Esbelto	441	5	30
Vi vil takke våre valpekjøpere som har gjort dette mulig. Uten dere så hadde vi ikke blitt årets mestvinnende oppdretter. Dere er utrolig flinke med hundene deres og det er så moro å dra på turer og dele minner med dere alle sammen. Vi ser fram til nye eventyr sammen med dere i 2019. TUSEN TAKK for at dere er så flinke og gjør deres beste, vi setter stor pris på det :-) Så ser vi fram imot at ESBELTO "familien" blir større i 2019				
2.	Nobel Line	350	3	33
3.	Qui Terret	241	4	18
4.	Norwegian Spirit	153	3	17
5.	Kamaika	50	1	3

Årets Utstillings dobermann Veteran 2018

Plass	Navn:	Tellende poeng:	Tellende Utstillinger	Utstillinger totalt
1.	Beckers Mystique v. Nobel Line	44	2	2
Millie. Dobermannen med stor D. Verdens kuleste sportshund (her er det eierne som kom til kort), verdens vakreste jente, verdens flinkeste mor, verdens beste forbilde for alle husets valper og hunder, og verdens aller beste venn for våre 2 gutter. Ingen er som deg Millie ♡				
2.	Beckers Mystique Lovely Lisbeth	16	1	1
3.	Black Ballerina Cinderella	15	1	1

Årets Avls Hannhund 2018

Plass	Navn:	Avkom	Poeng	Utstillinger totalt
1.	Kriegerhof Antheus	2	150	10
Junior verdens vinner10 og beste hannhund Kriegerhof Antheus var min øyenstein. Han har mange titler og championater. Men det beste ved han var hans vinnende vesen og sin kjærlighet til familien sin. Han har gitt oss så utrolig mye, det er bare å se på årets liste hva han har etterlatt seg til oss ♡ datter og barnebarn som årets Dobermann og årets valp. Vi er heldige som har hans linjer som vi kan jobbe videre med i framtiden.				
2.	Esbelto's Carabinieri	1	100	7
3.	Oksamit de Grande Vinko	1	15	1

Årets Bruksdobermann 2018

Plass	Navn:	Tellende poeng:	Tellende konk.	Konkurranse totalt
1.	Olex Chuck vom Landgraf	5	2	4

Dette året har styret i NDK kun mottatt resultater fra Ingar Andersen og Olex Chuck vom Landgraf. Dette gjør at denne ekvipagen har vunnet årets bruks dobermann 2018.

Ingar og Chuck har hatt et travelt år der de startet med første konkurranse 4-6 mai med IPO 3 på IDC og ble verdens mestere med 286 poeng. 14-15 Juli dro de til Nordnorge og hentet hjem enda en første plass med 278 poeng ved NSCHK avd. Harstad og ble dermed Nordnorsk mester. 11 til 16 september var de igjen klar for ny konkurranse og var med på verdens mesterskapet i IPO i FCI, der de ble nr. 47 av 150 deltagere med 267 poeng. Ved Sandefjord cup 3-4 November ble de nr. 4 med 272 poeng.

Gratulere så mye til både Ingar og Chuck for flotte plasseringer og prestasjoner i 2018, dere er en stor inspirasjon for alle dobermann eier i Norge. Vi gleder oss å følge dere videre.

Fra nybegynner til Utstillingsstjerne

ESBELTO'S ESPERANZA AKA' LEAH

Den 16/9-2017 fødes det et valpekull på Støren utenfor Trondheim. Akkurat da visste jeg ikke så mye om hva fremtiden med hund ville bringe, men hadde da det siste året hatt veldig lyst til å kjøpe meg en hund.

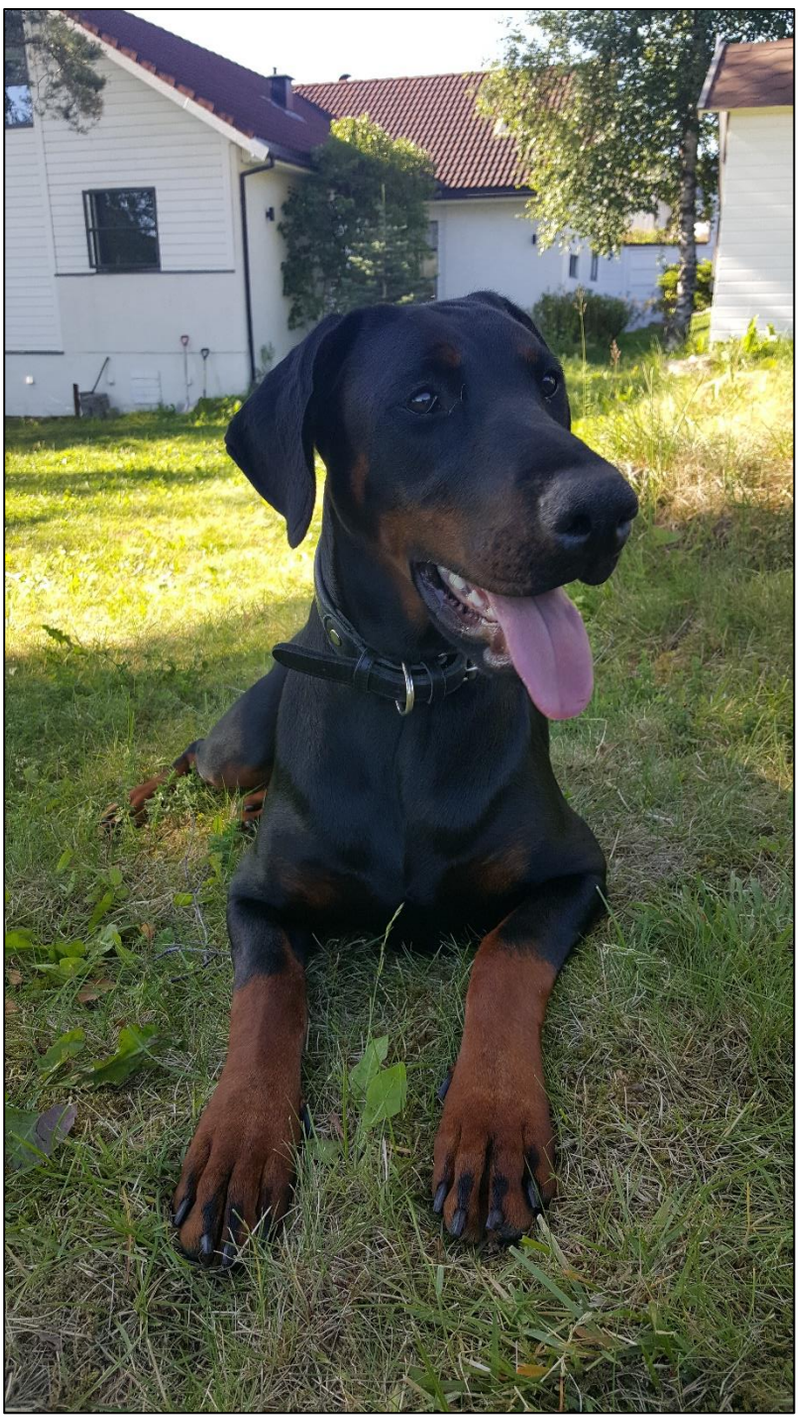

Tekst og Foto: Morten Setsaas Schjetne

Etter litt snakk med bekjente i hundemiljøet, bestemmer vi oss for å ringe til Trond Are og Lisbeth for å høre om de hadde valper ledig i dette kullet.

Det første vi blir møtt med er en vennlig telefonsamtale og en invitasjon til å komme oppover for å se. Så da tar vi turen ca. 3 mil sør for Trondheim, og det ble vel ganske fort klart at ja, vi ønsker å kjøpe en valp. I starten var jeg egentlig mest ute etter et familiemedlem, og utstilling var ikke noe som stod øverst på listen, men Lisbeth snakket varmt om dette. 24/11-17 kom den store dagen. Endelig skal vi hente hjem Leah som er navnet hun har fått, og spenningen var stor da vi kjørte avsted. Hverken jeg eller samboeren min har hatt hund før, så dette blir spennende men samtidig utfordrende.

Et par måneder senere så ringer Lisbeth og lurer på om jeg vil melde meg på valpeshow. Tja det kan jeg jo sikkert tenker jeg. Har jo aldri vært på en hundeutstilling før, men vi tar det litt på sparket og ser hvordan det går tenker jeg. Var jo ikke så farlig med resultatet egentlig, fordi jeg skulle jo ha et familiemedlem og en turkompis. Det viste seg visst at Leah har vært heldig med utseendet.

Introduksjonen til utstilling var litt forvirrende. HP, BIR, BIG og alt det der.. kunne likevel vært gresk, men dommeren var jo tydeligvis fornøyd med innsatsen vår, så det gav jo mersmak.

Etter et par valpeshow med gode resultater skjønte jeg fort at dette er noe vi må fortsette med.

Jeg innså også at jeg som handler klarte ikke å vise henne frem sånn som jeg ønsket, og da er det veldig fint at Lisbeth kan stiller henne for meg.

Første utstilling som junior var på NDK's utstilling på Rødde utenfor Trondheim. Dette går over all forventning, og vi blir EX med CK , BIR junior, 4 beste tispe , CERT og premie for beste hode.

Nå er vi for alvor hektet på utstillinger :)

Utover sommeren/høsten fortsetter vi å stille Leah, og resultatene er fortsatt tilstede.

NDKs utstilling på Leirsund: EX, CK , 4BT, BIR junior, beste hode, beste bevegelse.

NKK Harstad: EX, CK , 2BT, CERT, Nordisk res. Cert.

Årets høydepunkt kommer på NKK's utstilling på Lillestrøm. Dogs4all.

Her hadde jeg ikke muligheten til å bli med selv, men Lisbeth og Trond Are tok med seg Leah nedover, og det skulle vise seg og være et lurt valg.

Leah blir Norsk vinner, Norsk juniorvinner og Best i rasen (BIR).

Den høstdagen i 2017 da jeg var på besøk på Støren for å se Leah for første gang, så hadde jeg ikke i min villeste fantasi sett for meg at vi i dag skulle være der vi er, men utstilling for meg har blitt en del av hundeholdet. Selv om jeg bare er tilskuer på min egen hund, så er det like moro likevel.

Målet for 2019 er å få det siste CERT'et så Leah blir utstillingschampion, og jeg har et håp om at det skal la seg gjøre :)

Ny på utstilling

Tekst og foto: Lisbeth Karlsen

Hvis du er ny med hund og sitter hjemme og har lyst til å melde hunden din på utstilling ikke nøl med å gjøre det.
Alle har vært nye en gang, en plass må vi alle starte. Ikke tenk på at du kan "drite deg ut", jeg har gjort det mange ganger.
Har endt opp på rompa i ringen og langflat med ansiktet i gresset, men hva gjør nå det

Vi i Norsk Dobermann klub hjelper dere så godt vi kan med å svare på alle spørsmål og å vise dere hvordan dere kan gjøre forskjellige ting. Ikke vær redd for å spørre om hjelp.
Meld dere gjerne på utstillingstrening i nærheten av der du bor, da får du også sosialisert hunden samtidig ☺

Noen små ting man alltid bør huske:

- Hunden skal bestandig være på din venstre side.
- Man løper bestandig til venstre (venstresvinger), da ser dommeren hunden din hele tiden
- Hold avstand til hunden foran deg, du ødelegger ikke bare for de, men også deg selv hvis ikke
- Hunden skal aldri sitte i ringen (kun hvis det er mye venting)
- Når du skal stille opp hunden til bedømming, hold deg noen meter unna, hvis ikke så ser ikke dommeren hele hunden din.
- Når du skal løpe fram og tilbake så ikke løp helt inn til dommeren, det er ikke noen av dere fortjent med

- Ha gjerne en god bit som er litt ekstra god, da er det lettere å få den kontakten/oppmerksomheten du vil ha
- Hunden skal ikke stå å spise hele tiden, men den skal ha fokus på den
- Aldri la hunden din leke med en annen hund i ringen eller når du er på trening (det kan de gjøre etterpå) du vil ikke at hunden skal ha den forventningen når den skal i ringen
- Ha på et ”strupebånd” som ”sklir” enkelt, det skal ikke sette seg fast, på Dobermann så er det ”snake” bånd som fungerer best.
- Aldri ha høye heler på skoene dine, det er en stor hund du skal handle og det ser meget dumt ut
- Ha bestandig kontroll på hunden din
- Sett deg gjerne ved ringen og se på hva de andre gjør, det lærer man mye av. Og da vet man også hva den dommeren foretrekker før man går inn i ringen
- Ikke la hunden stå å ”henge” utenfor ringen slik at dommeren kan se den, da er det det som er førsteinntrykket til dommeren av din hund

Håper du som ny finner noen tips du kan bruke, lykke til i ringen
Husk det viktigste: DU SKAL HA DET MORO, så kom å bli med sammen med oss andre

DOGS 4 ALL

Årets store hundefest
16 - 18. November 2018

Lillestrøm, Fredag 16.11.2018
Dommer: Helin Tenson, Finland

BIR – BEST I RASE
Qui Terret Extravaganza

BIM – BEST I MOTSATT KJØNN
New York V. Nobel Line

BIR VALP – BEST I RASE
Dobergaarden Forever Jakeem

Valpeklasse (6-9 måneder)

HANNER:
1. HP 1.BHK BIR, Dobergaarden Forever Jakeem

Juniorklasse

HANNER:
1. Good, Esbelto's Escobar

TISPER:
1. Excellent, CK 3.BTK R.CERT, Dobergaarden Forever Emiko
2. Excellent, CK, Esbelto's Esperanza

Unghundklasse

TISPER:
1. Excellent, CK, Sky Spirit V. Nobel Line
2. Excellent, Norwegian Spirit's Carrera

Åpenklasse

HANNER:
1. Excellent, CK 2.BHK CERT R.Nordic Cert, Qui Terret Excalibur
2. Excellent, CK 3.BHK R.CERT, Iro Di Altobello
3. Excellent, Qui Terret Error

TISPER:
1. Excellent, CK 1.BTK CERT Nordic Cert BIR, Qui Terret Extravaganza
2. Excellent, CK, Norwegian Spirit's Aftershock
3. Excellent, Jean Dark Xlash

Brukshundklasse

HANNER:
1. Very good, Grumium Delphinus

TISPE:
1. Very good, Dobergaarden Forever Yoshiko

Championklasse

HANNER:
1. Excellent, CK 1.BHK Nordic Cert BIM, New York V. Nobel Line

TISPER:
1. Excellent, CK 2.BTK R.Nordic Cert, J'adore Gucci V Nobel Line
2. Excellent, CK, Esbelto's Blue Blood

Veteranklasse

TISPE:
1. Excellent, CK 4.BTK, Grusholm Nova

Lillestrøm, Søndag 18.11.2018

Dommer: Johnny Andersson, Sverige
Dommer valp: Marja-leena Kurvinen, Finland

Valpeklasse (6-9 måneder)

HANNER:
1. HP 1.BHK BIR Dobergaarden Forever Jakeem

Juniorklasse

TISPER:
1. Excellent, CK 1.BTK BIR Esbelto's Esperanza
2. Excellent, Dobergaarden Forever Emiko

Unghundklasse

TISPER:
1. Excellent, CK 3.BTK R.CACIB Sky Spirit V. Nobel Line

Åpenklasse

HANNER:
1. Excellent, CK 1.BHK CERT CACIB BIM Qui Terret Excalibur
2. Excellent, Qui Terret Error
3. Excellent, Iro Di Altobello

TISPER:
1. Excellent, CK 2.BTK CACIB Qui Terret Extravaganza
2. Excellent, CK 4.BTK Norwegian Spirit's Aftershock
3. Excellent, Jean Dark Xlash

Brukshundklasse

HANNER:
1. Excellent, Grumium Delphinus

TISPER:
1. Excellent, CK CERT Dobergaarden Forever Yoshiko

Championklasse

HANNER:
1. Very good, New York V. Nobel Line

TISPE:
1. Excellent, CK Esbelto's Blue Blood
2. Excellent, CK J'adore Gucci V Nobel Line

Veteranklasse

TISPE:
1. Very good, Grusholm Nova

BIR – BEST I RASE

Esbelto's Esperanza

BIM – BEST I MOTSATT KJØNN

Qui Terret Excalibur

NORSK VINNER UTSTILLING 2018

BIR VALP – BEST I RASE

Dobergaarden Forever Jakeem

NDK Grand Prix Vinner 19

Trondheim 29.06.2019
Dommer: Frank Christansen

Utstillingen blir holdt på Rødde folkehøyskole
Åsvegen 569, 7224 Melhus

Det blir en kveldsutstilling, vi starter kl 18.00 ☺

Manuell påmelding: 12.06.2019

Påmelding dogweb: 12.06.2019

Utsatt frist: 15.06.2019

Mail: utstilling.ndk@gmail.com

Ta kontakt med utstillingskomiteen hvis du lurer på noe, 93084596

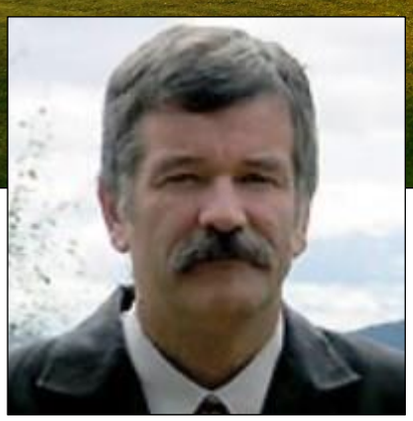

Dommer presentasjon:

FRANK CHRISTIANSEN

Norge

Jeg har fra guttedagene hatt interesse av hunder og har hatt egne hunder siden 1965. Under kennelnavnet Børgefjell har jeg oppdrettet pointere, grå elghunder og ruhåret foxterriere. Jeg har alltid bevisst forsøkt å bli kjent med mange raser og hundemiljøer med det som mål å lære mest mulig om hundenes eksteriør og bruksegenskaper. Dette har bl.a. resultert i flere raser i familiens eie, og aktiv deltakelse i ulike former for hundesport (ulike jaktformer, trekk, lydighet, politiets øvinger og lavinesamlinger).

Videre har jeg vært kursleder for dommer-/rasesamlinger for flere raser og holdt forelesninger over ulike tema innenfor hundesporten. Hundeinteressen utviklet seg også mot en utdanningskarriere om hund, i første rekke med hovedfag i zoologi/etologi ved Universitetet i Trondheim (1981) med hovedoppgaven "Kommunikasjon hos tamhund, Canis familiaris". Senere ble dette utvidet til dr. grad i husdyrfag/hundeetologi ved Norges landbrukshøgskole (2000) med disputas over temaet "Jakthunders predatoratferd overfor sau i utmark".

Over en 10-årsperiode har jeg jobbet som forsker (Nord-Trøndelagsforskning) hvor mange av forskningsprosjektene har omhandlet hund, spesielt innenfor temaet vokterhunder som forebyggende middel mot rovdyrskader på bufe. Jeg har også forelest i hundefag ved Nord Universitet.

Foruten å være autorisert jaktprøvedommer for stående fuglehunder, er jeg eksteriørdommer for alle raser (allrounddommer), hvilket har medført mange og interessante dommeroppdrag i Norge, Sverige, Finland, Danmark, Luxemburg, Tyskland, England, Island og USA. Uansett teoretisk kunnskap og praktisk erfaring med hunder, blir en aldri utlært. Årsaken til dette er at hunden er det beste (mest ekstreme) eksempel på hva som kan oppnås med genetisk seleksjon, dvs. at ingen annen art viser slik differensiering i størrelse og form, karakter eller variasjon i aktiviteter/bruksoppgaver. Jeg gleder meg til å dømme ved Norsk Dobermann Klubs spesialutstilling i Selbu 29.06.19.

Juleutstillingen

Letohallen 28-29.12.2018

FREDAG 28.12.2018

Dommer: William Soedharman, Indonesia

BIR - J'adore v. Nobel Line
BIM - New York v. Nobel Line

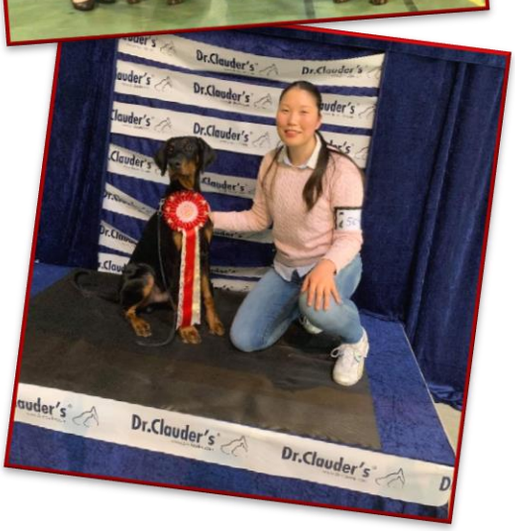

BIR Valp - Diamonds Paw Swe Armani

VALP:

Hanner:

1. Diamonds Paw Swe Armani BIR, BIG3

JUNIORKLASSE:

Hanner:

1. Esbelto's Fear Factor, Exc.JK 1.JKK CK CERT 2.BHK

Tisper:

1. Esbelto's Esperanza, Exc.JK 1.JKK CK

UNGHUNDKLASSE:

Hanner:

1. Norwegian Spirit's Czar, Exc.UK 1.UKK CK R.CERT 3.BHK

2. Esbelto's Escobar, Exc.UK 2.UKK

Tisper:

1. Sky Spirit V. Nobel Line, Exc.UK 1.UKK CK 4.BTK

2. Norwegian Spirit's Carrera, Exc.UK 2.UKK

ÅPENKLASSE:

Hanner:

1. Iro Di Altobello, Exc.AK 1.AKK CK 4.BHK

Tisper:

1. Swedish Pride Arielle D'amour, Exc.AK 1.AKK CK CERT 3.BTK

2. Swedish Pride Azelia, Exc.AK 2.AKK CK

3. Qui Terret Extravaganza, Exc.AK 3.AKK

4. Norwegian Spirit's Aftershock, Exc.AK 4.AKK

5. Berlinetta Ferrari By Deahills, Exc.AK

CHAMPIONKLASSE:

Hanner:

1. New York V. Nobel Line, Exc.CHK 1.CHKK CK 1.BHK BIM

Tisper:

1. J'adore Gucci V Nobel Line, Exc.CHK 1.CHKK CK1.BTK BIR

2. Esbelto's Blue Blood, Exc.CHK 2.CHKK CK 2.BTK

3. Qui Terret Black Mamba V Nobel Line, Exc.CHK 3.CHKK

Gratulere så mye til J'adore v. Nobel Line som ble BIG2 og Valpen Diamonds Paw Swe Armani som ble BIG3 senere denne dagen. Gratulere så mye begge to :)

UTSTILLINGS OG KONKURRANSE
Hunden

08.03.2018 ble Dobergaarden Forever Louis, UC **Norsk Utstillingschampion**. Eieren heter Kerstin Hartmann von Olberg. Grattis!

22.06.2018, ble Dobergaarden Forever ble Una UC **Norsk Utstillingschampion.** Hanne Lundahl og Diana Bentsen er eiere. Grattis!

Kathinka Lunde og Fortuna Von Hohenzollern oppnådde først **Nordisk Utstilling Champion** i mai 2018, i oktober tok de den tyske avlskorningen **ZTP** med beste resultater **V1A** og ble **internasjonal utstillings Champion** i januar 2019. Gratulere så mye!

29.08.2018, Black Ballerina Cinderella kan titulere seg med **RLIII** fra **Rallylydighet klasse 3.** Eier er Anette Kristine Michaelsen. Gratulere!

17.10.2018, Nordic Craft's Amour kan titulere seg med **Rallylydighet klasse 1 RLI.** Eier er Eli Ringseth. Gratulere!

13.12.2018, Therese Holt Hansen og Humla Workingland har oppnådd 1RLI i Rallylydighet klasse 1 og Humla kan nå titulere seg som **BH 1 RLI Humla Workingland.** Gratulere!

Har du lyst å være med på aktiviteter med din dobermann, og samtidig treffe andre likesinnede? Denne gangen har vi laget en aktivitetskalender for hvilke aktiviteter som skjer i regi av Norsk dobermann klub i løpet av året. Kom igjen folkens og meld deg på!

Januar	Februar	Mars	April	Mai	Juni
		Lør/Søn 30/31.03.2019 Mentalbeskrivning, Bergensområdet	Lør 27.04.2019 Generalforsamling i NDK kl. 1900 Letohallen	Lør/Søn 18/19.05,2019 Mentalbeskrivning, Stavangerområdet	Lør/Søn 01/02.06.2019, RIK OG RIK-BRUKSHUNDPRØVER Tromsø
			Søn 28.04.2019 NDK vårutstilling, Dal/Letohallen		Søn 02.06.2019, BRUKSHUNDPRØVER (NBF) Tromsø
					Søn 09.06.2019, RIK OG RIK-BRUKSHUNDPRØVER, Østlandet
					Søn/Man/Tir 09/10/11.06.2019 DOBERCAMPEN 2019
Juli	**August**	**September**	**Oktober**	**November**	**Desember**
Lør 06.07.2019, NDK Grand Prix Utstilling, Trondheim	Lør/Søn 17/18.08.2019 RIK OG RIK-BRUKSHUNDPRØVER, Tromsø	Søn 01.09.2019, Mentalbeskrivning, Stavangerområde	Lør/Søn 26/27.10.2019, RIK OG RIK-BRUKSHUNDPRØVER, Soma Rogaland		Lør/Søn 28/29.12.2019, NDK Juleutstillingen, Dal/Letohallen
Lør 13.07.2019, NDK Norsk dobermann vinner Utstilling, Lillestrøm	Søn 18.08.2019, BRUKSHUNDPRØVER (NBF), Tromsø		Lør/Søn 26/27.10.2019, Mentalbeskrivning, Østlandet		
	Lør 31.08.2019, Mentalbeskrivning, Stavangerområde				

Tekst og foto: Elin Pedersen

Det finnes vel ingen fasit hvordan man blir en god handler, men dette er min erfaring. Det hele startet da jeg trengte noen ekstra utfordringer i livet og målene mine var nådd med egne hunder innen rallylydighet. Jeg begynte å leke med tanken med å konkurrere med andre sine hunder.

Hvilke hunder har jeg i min omkrets som er aktuelle?

Jeg har en venninne som har en cavalier king charles spaniel, Pluto(8år) som har valpe og unghundkurs i bunn og grunn. Samtidig veldig gira på godbiter, eller bedre sagt pølse. Veldig fin og lærevillig hund.

Hund nummer to var Robin som er en brun dobermann (Eier: Nora Andresen). En rolig tispe med egne meninger. Robin har trent inn grunnleggende lydighet så der hadde jeg en fordel.

Veldig ulike hunder men begge var like glad i pølse, da er det muligheter.

Forarbeide

Når du skal gå med andres hunder bør ikke reglene i den grenen du skal konkurrere i være noe du er usikker på. I rallylydighet føler jeg meg 100% sikker på reglene. Jeg pugger banene nærmest utenat slik at jeg kan holde full fokus på hundene under konkurransen.

Jeg må huske på alle forskjellene på kommandoer. Eks med mine egne hunder bruker jeg fot når de skal gå på plass på høyre side. Hos Robin er fot venstre side handling. Her må tunga holdes rett i munn med andre ord.

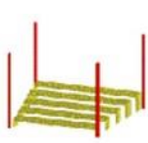
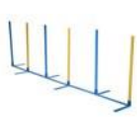
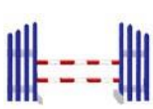

Trening

Både Pluto og Robin er ganske forskjellige typer hunder av hva jeg er vant med fra før, det er en utfordring. Samtidig så elsker jeg utfordringer og jeg bruker som regler å lykkes om jeg virkelig går inn for det.

Selv om begge hundene «kjenner» meg så måtte jeg sette inn noen tiltak hos eier en uke før konkurransen. Jeg ba de redusere litt på maten slik at de ville bli ekstra gira på meg som har verdens beste godbiter.

Begge hundene responderte utrolig bra på positiv forsterkning. Jeg må le fordi hadde jeg gjort det samme med mine egne hunder hadde det «tatt helt av».

Pluto bor i samme by som meg så han kunne jeg lett hente når jeg ville og trene. Robin som bor lengre unna fikk bo hos meg ca en uke før vi skulle konkurrere.

Utfordringer

Jeg fant ut at små hyppige treninger var optimalt så de ikke skulle «falle ut» eller ikke synes dette var noe gøy lengre. Når man har totalt fire hunder i bilen som skal trenes løser det seg automatisk med pauser.

Pluto som er en mye mindre hund måtte jeg bøye meg mye mer ned og ja det er annerledes å gå med liten hund. Jeg satt endel i innlæringen slik at vi lettere fikk kontakt med hverandre. Etter en stund økte jeg avstanden.

Med mine egne hunder har jeg en utfordring da jeg går inn i ringen de blir ekstra gira og energiske. Dette skjedde ikke med disse to hundene, de var så rolig og trygge i og utenfor ringen. Jeg måtte jobbe med meg selv for å ikke jage opp stemningen da vi passerte ringbåndet. Fantastisk følelse av å jobbe med så rolige hunder inne i ringen #lykke.

Hvilke resultater har jeg klart?

Pluto har fått mellomtittel N i rallylydighet (Sverige) og klart flere pallplasseringer.

Robin har stått veldig mye på pallen med flere 1.plasseringer. Hun har fått mellomtittel N og har to napp i neste klasse F (regner med ny mellomtittel innen kort tid).

Gleder meg til fortsettelsen. Jeg er klar for nye utfordringer!

Handler-rally-hilsen

Elin

Min første dobermann...

Tekst og Foto: Jan Fredrik Kvam

Jeg husker veldig godt i min barndom da vi skulle se etter ny(e) hund(er) da min mor sa; “Dobermann?? Nei fydda!!”

Endelig, etter noen år uten 4-beinte i hus hadde tiden kommet da jeg hadde lyst til å skaffe meg ny hund, og jeg ikke lenger var helt nødt til å justere meg etter min mors regler. Jeg hadde lyst til å endelig innfri barndomsdrømmen min, og få en dobermann i hus.

Jeg var relativt nylig gift, så jeg måtte selvsagt sparre litt med partneren min. Hun var ikke overmåtelig interessert i en firbeint i hus, “det har vi SLETTES IKKE tid til”, men min bonus-sønn var veldig interessert.

Det ble tilbrakt utallige timer for å lese seg opp på rasen, og alle gamle og tidligere skremsler om at rasen var en “enmanns-hund” ble gjort til skamme, til gangs. Jeg ville jo ikke utsette familien for en hund som potensielt kun ville høre på EN person i heimen. Tvert imot, jeg kom frem til at dobermann måtte være en IDEELL familehund, for personer som var relativt godt vant med hunder generelt. Og, det var jo jeg ;)

Jeg, jeg, jeg… Min daværende “Den skal ikke opp i sofaen”-hustru, har per i dag 3 hunder selv - dog av litt mindre størrelse...

Etter noen (les: mange!) runder på nettet fant jeg en oppdretter som virket veldig seriøs. Gode planer mht. til oppdrett og alle valgene som følger med ønskene om et godt oppdrett: Kennel Doberfelt.

Vi (les: bonus-sønn og jeg) reiste ned for å møte oppdretter (senere: Tante Grusom) og hilse på flokken deres, før den drektige skulle nedkomme. De hadde flere hunder av rasen, alle med ganske store forskjeller mht. oppførsel og drifter. Konklusjon etter første besøk var vel bare: NYFORELSKET :)

Jeg gjorde det helt klart overfor oppdretter at “vi” ønsket en tispe - jeg hadde aldri hatt enslig hannhund i hus tidligere, og diverse litteratur tilsa at enslig tispe var enklere å håndtere enn enslig hannhund.

Noen uker gikk, og PLUTSELIG hadde det kommet noen Heggetroll til verden! Noen hannhunder, og EN tispe. Og på fødselsdagen fikk vi beskjed om at vi skulle få tispen. Stor var fortvilelsen morgenen etter, da beskjeden kom om at tispen ikke hadde overlevd natten… Så - valgets kval kom. Vente på nytt kull, eller "kaste seg inn i dansen" med enslig hannhund i hus? Etter et nytt besøk etter noen uker ble jo (selvsagt) valget tatt - og vi endte opp med Lillebror - den eneste hunden i kulllet uten farget halsbånd, siden han var så lett gjenkjennelig pga. størrelsen….(han var jo Morten Minstemann - med god margin).

Etter hvert ble jo "nyheten" servert rundt middagsbordet, hvor dato for nytt 4-beint familiemedlem ble presentert. Det aller meste av den "diskusjonen" skal forbli historie, men en frase gjenstår som legendarisk; "DEN SKAL IKKE OPP I SOFAEN!!!"

Lang historie forkortet: "Den" (hunden, gitt navnet Teal'c) ble fra aller første kveld, fast inventar i fanget til matmor - nettopp I sofaen……

Teal'c vokste opp i et typisk familie-hjem, og var med på det aller meste av aktiviteter. Husker godt en episode da han var med på fotballkamp; Han kom seg løs, og selvsagt ble kampen stoppet
pga. en hund som jaktet på fotballen ute på banen…… Det løste seg etterhvert, selv om innkalling på den tiden var et fremmedord ;)

Vi merket ganske fort at vi hadde en utrolig nysgjerrig krabat i hus. Utsagnet "Når du får en dobermann i hus er det slutt på å være førstemann inn et rom, førstemann ned i en skuff, du får aldri igjen være alene på do, du får aldri igjen gjøre noe som helst som førstemann eller alene" fremsto etterhvert som LOVER….

Krabaten ble nærmest "ekstremt sosialisert", og fikk være med på det aller meste av daglige aktiviteter. Det er et par episoder jeg husker godt: Han fikk være med inn på det lokale kjøpesenteret CC på Gjøvik, der vi ruslet rundt utenfor Narvesen-kiosken (inne på senteret) i 20-30 minutter, helt til vi ble kastet ut av en vekter - pga. "Forbudt for hund" (forståelig).

Han måtte være med inn i en høyblokk, og kjøre heis - vi drev vel på en halvtimes tid der også, inn/ut av inngangsdøren, og heiskjøring opp/ned/ut/in - helt til en beboer syntes det "var nok" - og vi fikk forbud mot å oppholde os i blokken....

Togstasjonen ved tog til/fra, togturer, bussturer, osv osv osv.Resultatet er at han er stødigheten selv, i de aller aller fleste situasjoner.

Etterhvert pendlet interessen over til lydighetstrening, og det ble endel timer/dager/uker på diverse kurs. Vi trente mye innen lydighet og spor, og havnet etterhvert i lydighetskonkurranser, med til dels særdeles bra resultater, og vi trente også med NRH en periode. Interessen for miljøet økte eksponentielt, og et styreverv i NDK ble det etterhvert også. Interessen for IPO (IPG) kom etterhvert, og etter en stund ble det i NKK regi instruktørutdannelse, utdannelse til treningsfigurant m.m. En liten svipp innom styret i NKK Hedmark/Oppland ble det også - alltid med Teal'c som kartleser.

Teal'c stilte opp - alltid (og gjør fortsatt).

Ekteskapet gikk til skogs, bonus-sønn forsvant, ny samboer kom etterhvert, og Teal'c tilpasset seg. Alltid. Maken til tilpasningsdyktig hund/rase!

Vi tok etterhvert til oss en ny dobermann - en omplasseringshund. Teal'c har alltid vært en "Ferdinand", men Luna (som vi tok til oss) var "Ferrari". Denne tispen viste seg etterhvert å ha "generell demodikose", så etter noen måneders behandling ble det besluttet at hun skulle få slippe - etter at hun begynte å vise aggressiv oppførsel mot folk og dyr i flokken etter gjentatte utbrudd av sykdommen.

Da samboerskapet også gikk til skogs, og Teal'c og jeg fikk 100% stemmerett, besluttet vi å øke antall medlemmer i flokken igjen. Etter noen runder kom endelig Sana i hus. En tispe fra Vestlandet, som var vant med saltvann og sandstrender - og som likte katter på samme måte som Teal'c; kun som frokostblanding…..

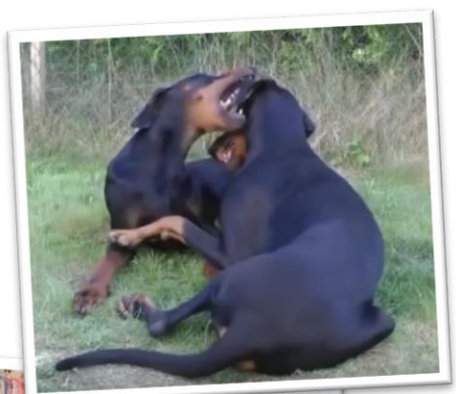

På den tiden drev jeg en dyrebutikk i lokalområdet, og hundene var selvsagt med i butikken hver dag - og hilste kunder velkommen så snart de var innenfor døren. Jeg har ikke tall på hvor mange kunder som ble "omvendt" i forhold til vennligheten til vår fantastiske rase etter å bare ha sett alle skrekk-scenarier fra hollywood-filmer med Dobermann involvert.

Sana måtte til slutt gi tapt for jurkreft, og Teal'c og jeg var igjen de eneste hannkjønnene igjen i huset (Pomeranien Teyla er også i flokken her, men denne historien er om Dobermann)

Etter en lengre periode startet igjen søket etter en 2. "Stor hund" i flokken. Denne gangen hadde jeg lyst på en hund som var "litt mindre tam" enn Teal'c, og jeg regnet med at jeg måtte finne en hund fra det store utlandet. Misforstå meg rett; Teal'c har på alle måter innfridd på alle måter, men har har alltid vært litt "Ferdinand". Jeg hadde lyst på litt mer "Ferrari" for min neste hund.

Noen måneder senere bumpet jeg tilfeldigvis innom en annonse fra kennel Nordic Craft. Parringen som hadde blitt foretatt der så veldig spennende ut, og - lang historie kort - vi endte opp med Amanda i hus! (Nordic Craft's Artic).

Det må jeg si: Om Teal'c er dobermann-rasens svar på Ferdinand, er Amanda rasens svar på et joint venture mellom Ferrari og Lamborghini! Jeg har aldri tidligere sett en hund som bokstavelig talt har tatt løpesteg på vegger, men - Amanda gjør det…. Og, hun "mangler lukkemuskler i øyelokkene", så hun får alltid med seg alt som skjer rundt seg….

Amanda har fått lov til å "bare være hund" i en periode inntil vi starter for fullt med ordentlig trening til våren, mens Teal'c har gått over i pensjonistenes rekker nå som han blir 11 år om kort tid..

Sett i lys av min relativt snevre erfaring med rasen, må jeg si at det alltid kommer til å være en Dobermann i hus her. Det er en utrolig allsidig rase som er "familiens beste venn" om den blir oppdratt med kjærlighet og gjensidig respekt. Det er en relativt stor hund som ikke alltid forstår forholdet mellom masse og fart, så omgang med barn bør definitivt overvåkes. Lojaliteten og vokterinstinktet en dobermann har til flokken sin kan vel vanskelig overgås av veldig mange andre raser, så bittelitt varsomhet kan vel kanskje være på sin plass ved besøk av fremmede.

Det er antakeligvis ikke uten grunn at en av mine to tatoveringer innehar teksten "Doberman Forever"...

Så, til Teal'c, min første dobermann noen sinne: Tusen takk for å ha vært min aller største læremester innenfor hundehold!

Fotokonkurranse

Vi fortsetter fotokonkurranser,

der vi nå er på jakt etter bilder fra i vinter med din Dobermann.

Ditt beste fotominne fra:

Vinteren 2019

Vinnerbildene vil bli publisert i dobermannposten og vinnerne vil selvsagt motta en flott premie.

Bilde må være hos oss innen 1. juni 2019.

Merk mail med:

«VINTER19»

Send ditt bidrag med navn og adresse til:

dobermannposten1@gmail.com

Følg med på facebook sidene til dobermannposten, navnet til de heldige vinnerne av konkurransen vil bli lagt ut der i løpet av sommeren 2019.

Norsk Dobermann vinner

13/07.2018, Leirsund

Dommer utstilling 13.07

Martin Gschwindl, Østerrike

Leirsund velforening er plassen igjen i år ☺

Branderudveien 255, 2015 Leirsund

Vi vil ha kamerataftenden Lørdag 13.07 hvor vi satser på å ha det gøy og utdeling av rosetter/premier til årets mestvinnende utstillings Dobermann 2018.

Vi håper DU og dine venner setter av denne helgen slik at vi får til et flott arrangement, vi skal gjøre vårt beste for at alle vil trives

Påmeldingsfrister til utstillingen:

Manuell: 25.06.2019

Påmelding på web: 25.06.2019

Utsatt påmeldingsfrist web: 01.07.2019

Spørsmål kan sendes til: utstilling.ndk@gmail.com

Vår hjemmeside

www.dobermannklubben.no

Dr.Clauder's®

I do it for you

Dommer presentasjon:

MARTIN GSCHWINDL

Austria

FCI judge for Dobermann and Dogo Argentino

Highlights as judge:

Germany DV winner show, Finland winner show, Japan winner show, Portugal winner show, Austrian winner show, Slovak winner show, Czech winner show etc .....

Helper at the Austrian State Championship for working dogs of all breeds. Helpers at several federal championships for Dobermann.

OMPLASSERINGSHUNDEN

Foto og tekst: Eva Skaar

Jeg har hatt to omplasserings hunder, De fleste har kanskje hundeløst hjem når de velger omplasserings hund. Jeg har begge gangene hatt hund fra før som har vokst opp hos meg som valp. utfordringen da er få de til å passe sammen, Jeg tror at det kan av og til by på utfordringer spesielt hvis det er to vid forskjellige raser som jeg hadde første gang, kan bli en utfordring for omplasserings hunder du vet lite eller minimalt av hva hunden har opplevd og lært før den kom til deg.

Jeg fikk min første da jeg var jeg var 29 år i 1998 og hun var en livlig Dobermann tispe på 1 år og 6 mnd, Jeg ønsket meg en som ikke var for ung pga. av dalmatineren min som var dominerende og litt usikker, og Ela sin fortid viste jeg veldig lite om annet om at en eldre mann som ikke klarte å ha henne lenger. Kommandoene hun kunne var "bli her" og da var det å sette i gang trening fra grunn nivå ettersom min interesse var NKK LP den gang. Hvis du har planer om å trene og stille i Prøver husk å få papirer med på hunden hvis det er mulig, da må også det i mange tilfeller være renraset om du skal konkurrere. Ela var en fantastisk hund hun brukte sofa putene mine som sutteklut, Santo slet litt med misunnelse, men stor sett gikk de fint sammen bortsett

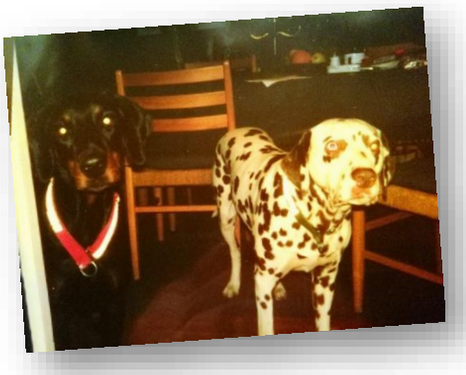

fra når det kom til mat og møter med andre hunder på tur, i dag har jeg mer erfaring og tror nok jeg ville taklet det på en annen måte. Og mulig de hadde gått bedre overens. Jeg mottok aldri papirer på Ela og kunne dessverre ikke delta på noen ting annet en og annen uoffisiell konkurranse. Jeg fikk Ela fordi jeg hadde lyst å fortsette LP trening, Min Dalmatiner som var 6 år gammel gutt hadde en skadde i bak foten som gjorde at vi ikke kunne konkurrere lenger og derfor skaffet jeg meg Ela. Dessverre ble helse tilstanden min dårlig og jeg kunne dessverre ikke ha henne mer en 18 mnd og oppdretter tok henne tilbake.

I 2013 hadde jeg Conan en stødig trygg dobermann gutt på 7 år som jeg hadde nettopp fått vite hadde DCM i tidlig stadie (ikke begynt på medisiner) da jeg kom tilfeldig over en omplassering av Molly på Facebook måtte jeg ringe og høre om henne og 14 dager etter var jeg på vei til Sandefjord for å hente henne. Molly og Conan passet perfekt sammen og savner tiden de fikk sammen. Conan ble nesten ungdom igjen i lek og oppførsel men dessverre fikk de bare 6 mnd. sammen. Grunnen til at jeg ville ha en til da var siden jeg hadde tenkt på det lenge for jeg ville Conan skulle prege henne med sin trygghet og oppførsel.

Molly kunne ikke noe når jeg hentet henne 11 mnd. gammel. Hun hadde blitt omplassert to ganger før jeg hentet henne, Og har fått mye glede sammen med henne.

Vi trener (IPO) IGP, men har lagt det litt på hyllen ettersom jeg blir nødt å reise lange veier for å trene derfor har vi nå også begynt med Blodspor som hun synes er kjempe kjekt.

Vi har tatt store mengder av seminar og prøvd oss på Ferdsels Prøve fire ganger, men har ikke lykkes da hun merker min nervøsitet og hun plutselig får behov for å belønne seg selv i ringen med å ta noen runder på banen når ikke jeg kommer med noen godterier og jeg går stiv som en stokk ☺. Molly er 6 år og jeg håper å få ha henne i mange år til ☺

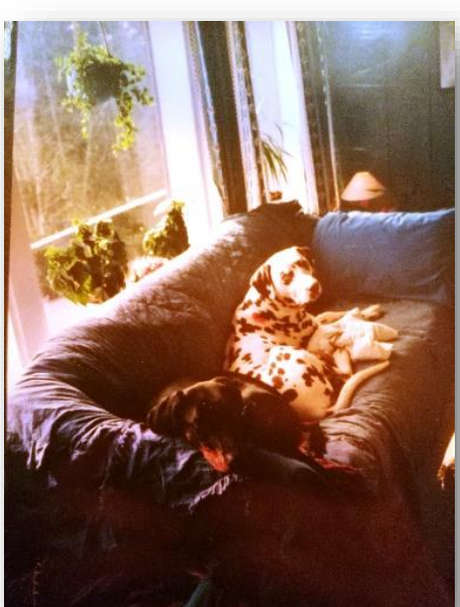

Dobermann og Kreft

Tekst og foto: Elin Pedersen

Noen tror sikkert at jeg skal skrive om da min dobermann fikk kreft som er naturlig på grunn av overskriften, men den gang ei. Jeg skal skrive om et sårt tema nemlig når vi som dobermanneiere blir syke, hva gjør vi da? Om du skulle blitt alvorlig syk, har du en plan?

Jeg fikk diagnosen brystkreft i april-18 med alt det bringer med seg av endringer i livet. Fra å ane fred og ingen fare, jobbe og leve livet fult ut til totalt kaos. Livet ble virkelig snudd på hodet. I tillegg til mine to fine doberdamer har jeg en gutt på 2,5 år og en mann.

Etter jeg fikk beskjeden om kreft og fikk tid til å lande litt våknet intensivsykepleieren i meg, hva om/hvis osv. Jeg må ha en plan.

Hvordan skal jeg få trent jentene (aka Schatzi og Rozzi)? Hvem kan lufte de? Avlastning, mange tanker virret rundt i hodet. Jeg allierte meg med venner, bekjente og til og med oppdretteren min. Ingen kunne fortelle meg hvordan dette skulle gå, hvordan jeg ville reagere på behandlingen eller overleve.

Jeg gjennomgikk en operasjon, vært igjennom to ulike typer cellegiftskurer og stråling i november og desember-18. Heldigvis har formen vært bra.

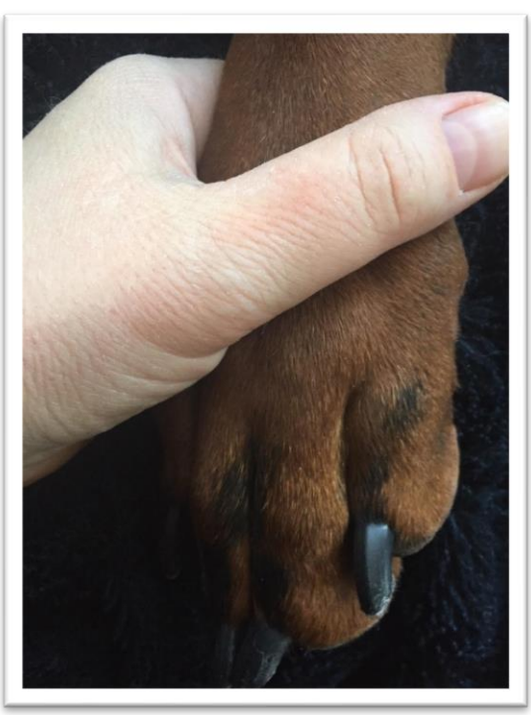

Dagsformen var viktig å vurdere, selv om man var ok fysisk er det ikke sikkert at hodet følger med. Det skal ikke gå utover hunden at jeg har en dårlig dag, vær ærlig med deg selv!

Trening som jeg utførte med mine hunder under behandlingen.

Jeg begynte å brainstorme, hva kan mine hunder? Hvordan kan jeg endre på øvelsen slik at jeg ikke behøver å løpe med de eller at jeg blir sliten. Mine hunder kan agility, dermed kommanderte jeg de i enkle kombinasjoner mens jeg stod stille.

Man skal aldri undervurdere det å kaste litt ball men jeg hva med å legge til bakketrening. Deilig å bli kvitt litt dobermannenergi.

- Lærte de nye triks.
- Brukte kosteskaftet, sette det på høykant kommandere de rundt begge veier, hoppe over pinnen som jeg holder i ulike høyder, rygging ja uendelige muligheter.
- Jeg startet opp med balansetrening. Balanserte på ball, bra trening for den yngre og eldre hunden
- Jeg hadde korte økter i bakgården med rallylydighet/lydighet når jeg hadde overskudd.
- Brukte bakgården til å gjemme gjenstander som de søkte opp.

Det viktigste for meg var kort avstand til trening og at jeg hadde muligheten til å ta meg pauser.

Gjør deg noen mål i hverdagen

Jeg er virkelig ikke vandt med å gå hjemme. Jeg måtte skape meg noen mål, behøver ikke være store men noe å strekke meg mot.

Hundene mine har nådd det de kan i rallylydighet så jeg begynte å tenke skal jeg være handler for andre hunder?

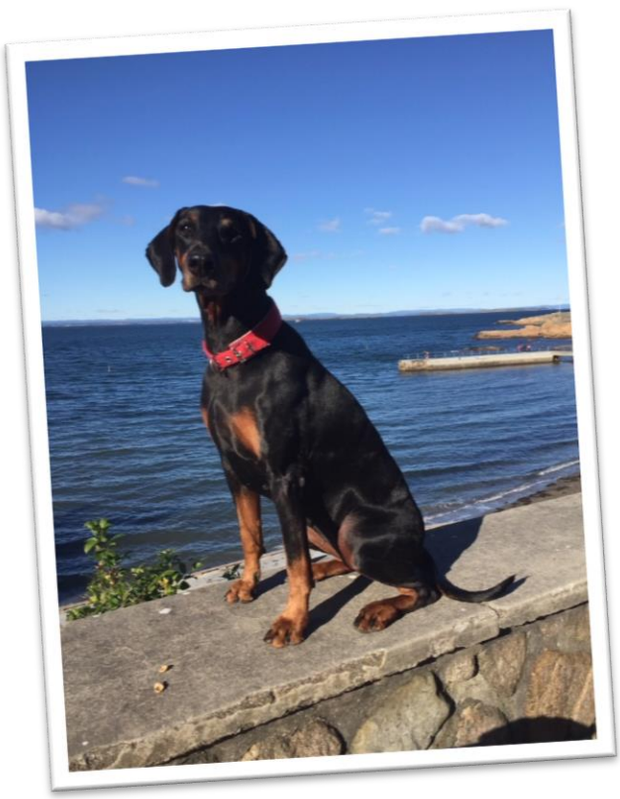

Det var en stor utfordring for meg men det hjalp meg å få tankene over på andre saker som sykdom og elendighet.

Styrkeklemmer fra Elin

REISEBREV FRA VILJE

Tekst og foto: Veronica Cloin

Heisann alle!

Jungeltelegrafen sier at matmor har sagt ja til å skrive et reisebrev fra vår siste utenlandstur.

Matmor er snill hun, men hun sier alltid ja til masse ting så hun har egentlig ikke nok timer i døgnet til halvparten av det hun sier ja til..

Derfor sniker jeg meg inn på PC`en hennes og gjør det for henne. Jeg er da Vilje - matmor kalte meg det for jeg var visstnok veldig sta som liten - jeg fatter ikke hva hun snakker om for jeg er verdens snilleste! Verre er det med de to svarte pøblene jeg nå deler hus med, som er min sønn og datter - innimellom brøles det så det skingrer i veggene her, og da er det IKKE meg matmor brøler på (OK, da...kanskje det er meg sånn av og til..).

Uansett - tilbake til reisebrevet. Jeg slappet av på sofaen en kveld som jeg pleier, mens matmor satt og snakket på noe hun kaller fjasboken - jeg tenkte ikke noe mer over det da, men den knisingen burde fått alarmen til å gå hos meg - hun er sånn kun når hun legger planer som altfor ofte innebærer at jeg må gjøre noe.

Jeg kan love dere at jeg tenkte tilbake på den knisingen når jeg noen mndr senere satt klistret opp i min datter bak i bilen, på vei til Oslo for å møte Nora og min andre datter Zula.

"Meg og Zula holder på å bli pakket inn i bilen"

Matmor skulle hatt fjasbok forbud! 😷 Vi kom til Oslo på kvelden, og jeg fikk en god times tid ute sammen med småttisene før jeg ble stappet inn i en annen bil sammen med kofferter, mat, bur og alskens pakkenelliker de tobeinte tror de trenger å ta med seg - så der satt jeg da - med to irriterende avkom bak meg som var super innstilt på at

dette var utrolig morsomt, og en datter ved siden av meg som satt med kuleøyne og ikke helt visste hvordan hun skulle oppføre seg i dette galehuset, for å sitere matmor.

Fy fader...30 timer skulle vi kjøre...EN VEI! Jeg lurte virkelig på om matmor hadde mistet alt av vett denne gang...vi har vært på eventyr før, men ikke helt som dette. For de av dere som ikke kan forestille dere hvor lenge 30 timer er, så er det altså TO frokoster, lunsj OG en kvelds, pluss all tigging innimellom😳 (dere som kjenner meg godt, vet hvor høyt jeg elsker maten min) - det er minst 14 ganger avbrutt søvn for å bjeffe på noe ute (man er da vakthund, så nabo kattene må jo få noen advarsler), mange turer og MINST to tyggeben (jeg får somregel to for jeg stjeler Marco sine, og matmor er ikke rask nok til å ta dem fra meg før de er VEKK😎)... DET er lenge, det!

Vi skulle ta båt til Danmark, og det er altså like ille hver gang...luften er klam av nerver fra de tobeinte som hver eneste gang maser om at de må vite hvor passene til alle er, ormekurer må huskes, kvoter følges og tilbud saumfares (som om ikke bilen er fullstappet nok..?!).

Heldigvis får man da noen timer i stillhet i bilen under overfarten, så man får tatt igjen på noe av skjønnhetssøvnen. Zula utgjorde en god hodepute, og ørene mine har ikke vært så rene på lenge!

Jeg liker meg i Danmark. Hver gang vi er der, så besøker vi matmor sine gode venner, Henning & Marianne. Hos dem får man alltid løpe rundt i hagene og kose seg, og godbitene hagler!

Det var ikke annerledes denne gang og det var herlig å få strekke på bena.

Deretter kom den verste etappen - med mange lykkeønskninger og advarsler om hva vi ikke måtte gjøre, ble vi stappet inn i bilen igjen og matmor satt kurs mot Polen som om hun skulle ha fanden selv i hælene - tysk motorvei gjør altså noe med henne, så hun tror hun kjører bilrace.

Enda godt at ingen av oss blir bilsyk!

Det ble flere stopp på veien enn planlagt for tissepauser og påfyll av energidrikk til de tobeinte og vann til oss. September var en varm mnd og jeg er glad for at matmor hadde tatt med solskjermer til bilvinduene.

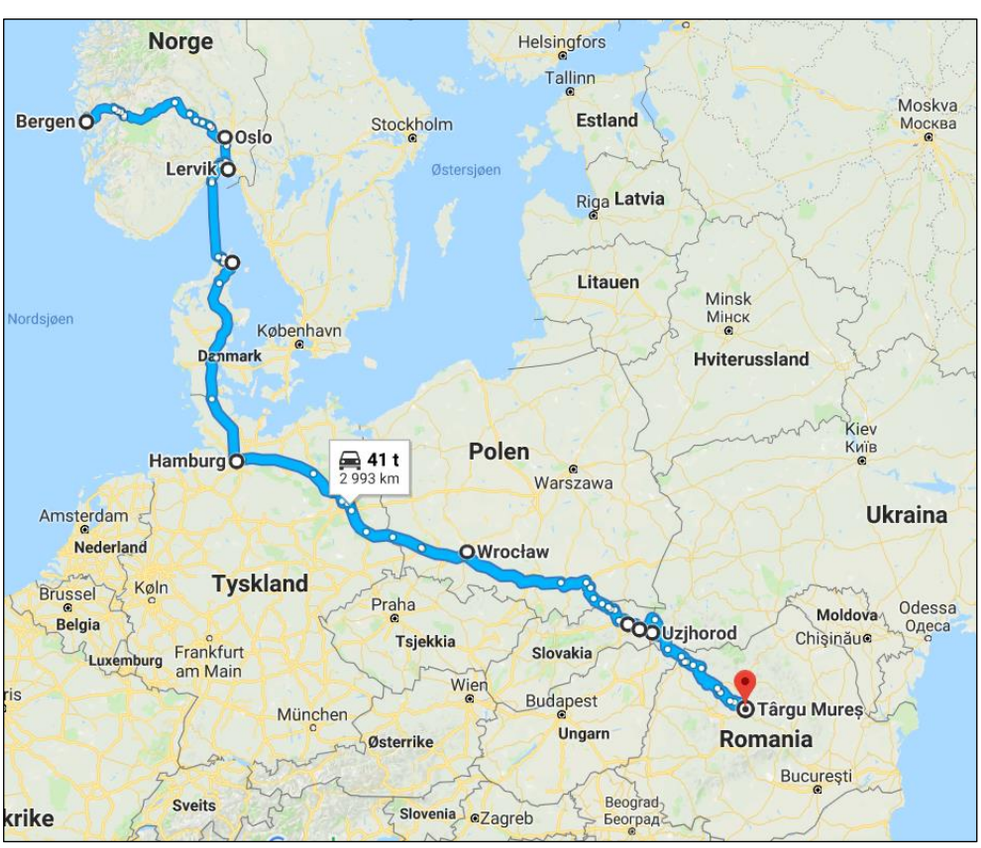

Dessverre hadde hun ikke tatt noe sånt på bakruten, så de to jeg deler hus med tok oppgaven med å få bilen til å riste på ramme alvor - hver gang vi kom i sakte fart og hadde bil

bak som de kunne se, skulle de altså advare oss om inntrengere som om det sto om livet!

Jeg tror det gjorde det innimellom og...matmor har sjelden vært så rød i hodet før og jeg fryktet akutt hjertestopp – til og med jeg som har bodd med henne i årevis lærte noen nye banneord.

Vel fremme ved rett land møtte vi så på den første grenseovergangen hvor det var folk. De hadde nok ikke fått frokosten sin de heller, for jaggu var de sure! En lang, hengslete mann stakk nesen inn i bilen og forlangte på gebrokkent engelsk at alle skulle ut, og bakluken skulle åpnes. Den trusselen satt Dum & Dummere i gang baki der, og de bjeffet som om de fikk betalt for det i svenske kjøttboller.

Det imponerte imidlertid ikke tollerne, som om mulig ble enda surere.. De to tobeinte fikk fart på seg, og mens Nora prøvde å håndtere de to glade hoppende beistene som ville hilse på tollere, tisse på tollboden og generelt løpe sikksakk, prøvde matmor å forklare en sur toller dame at betalingen for veiavgift ikke var gått igjennom fordi det ikke var dekning for verken 3G eller roaming der vi var.

Jeg trakk et lettelsens pust når vi ble pakket inn i bilen igjen med strenge instrukser på hvordan vi skulle betale ved første bensinstasjon. Hvordan disse tobeinte kan skifte farge, er ganske fasinerende - Nora vekslet mellom kritthvit og peonrød etter at matmor sitt forsøk på å betale på nevnte bensinstasjon, resulterte i enda flere nye banneord, og sverging på at betaling skulle de få når månen ble en ost! (jeg tror månen må være det nå, for matmor betalte avgiften dagen etter på denne mobilen sin, når hun trodde ingen så henne).

Latteren satt løst når vi passerte første forbudsskiltet på motorveien - ikke lov med traktor (greit nok) eller hest og kjerre (den var ny for oss)!

Vel...å kalle det motorvei var å ta vel hardt i - det skranglet i tennene og mer enn en gang fryktet jeg at jeg måtte ut og bli trekkdyr selv, fordi understellet på bilen lå igjen lenger bak.

"Slik så veiene ut for det meste"

Mange ting skulle vi få se i dette landet – jeg tror ikke matmor noensinne hadde trodd hun skulle måtte stoppe for motgående trafikk bestående av 20 kuer, eller sakke farten fordi Nora måtte dokumentere at det gikk vannbøfler gatelangs.

"En av tingene matmor aldri hadde trodd hun skulle måtte vike for eller se ved en bensinstasjon"

Det var omtrent når vi kom inn på denne veien at matmor og Nora begynte å bli nervøse igjen - hysterisk er kanskje ordet jeg leter etter. Natten var på vei, verden var blitt svart og ingen av mobilene deres hadde dekning. Det vil si - ingen kart. Nada.

Tankene mine gikk til matmor, som har en irrasjonell frykt for vampyrer, varulver og alt annet ekkelt man kan forestille seg lurkende i den Rumenske fjellheimen. Hun hadde skiftet farge igjen. Grønnaktig denne gang. Mens jeg nøt å bruke Zula som pute var hysteriet på vei mot nye høyder der fremme - sentrallåsen som sa klikk idet vi passerte et veiarbeid strekke hvor arbeiderene kun satt og noterte seg bilene som kom, fikk Marco til å våkne igjen. Denne gang var jeg litt glad for det.

Matmor var nok og det, for hun brølte ikke den gjentagende trusselen om at han skulle tie stille eller å bli etterlatt langs veien, denne gang. Hysteriet ble snudd til gledeshyl en stund senere, jeg ble vekket av matmor som snakket i mobilen og avtalte nattmat med hotellet vårt (YAY) - enda bedre ble det når skiltene langs veien endelig sa navnet på byen vi skulle til.

Det forundrer meg at Nora og matmor finner noe somhelst i det hele tatt, for de klarte altså å kjøre seg vill i rundkjøringen RETT UTENFOR hotellet vi skulle bo på...😉

Altså - en rundkjøring og en port - hvor vanskelig kan det være? Hotellet var bokstavelig talt et stenkast fra utstillingsområdet, og vi fikk en stor suite med gang, stue, bad, soverom og altan helt for oss selv oppe i ene fløyen. Jeg sjarmerte meg til en kjeks hos resepsjonen når jeg var med for å sjekke inn (best slik, ellers hadde vel matmor gått seg vill igjen - bilen var jo hele 20 meter unna..) og oppe på rommet fikk vi servert noen digre porsjoner med lokal grillmat - jeg vet ikke hvem som hadde størst stjerner i øynene, men vi var alle enig i at det smakte himmelsk!

Etter at vi hadde fått undersøkt stedet vi skulle bo, hoppet litt i sofaen og generelt laget kaos, var det tid for søvn. Det virket som om det kun var gått 5 minutter før matmor vekket meg igjen, og vi skulle avsted til første runde av utstilling. Et stenkast var det nok bare bort dit, men når man pakker så mye som Nora og matmor, måtte de uansett kjøre - det ble to runder (....) i rundkjøringen før de fant rett avkjørsel.

Heldigvis var vi tidlig ute, for parkeringsplasser var det rift om. Jeg var litt flau der jeg gikk ved siden av matmor for å finne ringen, for vi hadde med oss nok ting til å kunne campe en mnd i strekk, og folk kikket på oss - det hjalp ikke å ha med Marco heller.. Han skulle ganske høylydt annonsere for hele utstillingen at han nå var kommet for å sjarmere samtlige...vel fremme ved ringen var det satt opp åpne telt, så man kunne få skygge – veldig deilig i varmen.

Marco sørget fort for at gjengen ved siden av oss ganske fort ble nye bekjente - de lo heldigvis av det de kalte «unghund spillopper» (de skulle prøvd å bo med ham..da hadde det nok ikke vært så morsomt..) og det viste seg at de var fra Sverige, så praten gikk ivrig mellom dem alle.

Nå har det seg slik at jeg ligner veldig mye på min tante Gina når det kommer til utstilling. Jeg ser overhodet ikke noe poeng i det, og matmor skal være veldig glad for alt jeg er villig til å gjøre for en godbit! Det ble nemlig klart at ikke bare skulle jeg i ringen EN gang...! Nei, jeg skulle få den tvilsomme gleden hele 6 (!!) ganger i løpet av helgen! 😳 Hadde jeg hatt tomler, hadde jeg begynt på haiketuren hjem der og da.

Etter første runde i ringen, kunne jeg være litt skadefro – det var jaggu

ikke kun meg som skulle få løpt denne helgen nei!

Matmor skulle inn med meg, Nikki og Marco, og det skulle gå fortgang i det om alle hundene skulle bli bedømt før neste dommer kom slik at hele runddansen kunne gjentas.

Både meg og Nikki fikk hvert vårt cert i første runde – Zula kom rett i hælene på oss med EX, mens Marco i sin klasse ble slått av en helkupert herremann som kunne trav kommando.

"Matmor er fornøyd etter første runde"

Kort oppsummert endte vi første dag med 4 CERT og 10 Exellent graderinger – de to tobeinte var i godt humør så det vanket en haug med godbiter – jeg fikk til og med nasket til meg halve den grillete kyllingen til matmor – yay!

Hun mumlet godt nok noe om at det kom til å gå utover godbit mengden i ringen dagen etter, men det må hun ha glemt for jeg fikk minst like mye da. 😎

Etter utstillingen var planen å dra rett tilbake på hotellet, men Nora hadde funnet et kjøpesenter på kartet og matmor er ikke den som sier nei! Heldigvis var det undergrunns parkering så vi slapp for varmen, og de to tobeinte fant så mye i første butikken at de ikke kunne bære mer. Alskens brus og fancy aloe drikke ble bokstavelig talt pakket under bena på oss, for det var ikke plass andre steder. Vel tilbake på hotellet fikk vi mat og en luftetur før Nora og matmor lot oss få noe fred – de skulle spise på hotellets restaurant og gledet seg til å prøve enda mer god mat. Jeg sov godt når matmor senere på kvelden ikke bare dro meg ut for å gå på do, men hun tok nesten all plassen i dobbeltsengen jeg hadde kost meg i!

Igjen kjentes det ut som om det kun var gått noen minutter, når klokken hylte om at det var på tide å dra seg opp, og gjøre seg klar for en ny dag. Det kunne fort blitt en veldig kort dag, for matmor hadde visst glemt et av rådene hun hadde fått med på veien...ikke krangle med noen, og hvertfall ikke med noen i uniform. Man måtte betale for å komme inn på utstillingsområdet, og prisen var plutselig 10 ganger høyere enn dagen før. Jeg tror Nora hadde mest lyst til å krype inn i setet, for det var hun som kjørte og dermed fikk politimannen tett på der han var på vei inn til matmor – hun var på vei ut samme vindu men tok i siste sekund til fornuften og kastet omtrent pengene til mannen. Jeg tror ikke noen av oss har lyst til å noensinne se et Rumensk fengsel fra innsiden, så jeg er glad matmor en sjelden gang vet når hun skal tie stille!

Vi hadde samme ring og samme naboer som dagen før, så stemningen var super blant de tobeinte. Zula var blitt varm i trøyen, så nå var det meg som var hodepute! I det minste er hun ikke så makkete som sin søster, så jeg tillot det. Man er da snill.

Dag 2 var om mulig enda varmere enn dagen før, og alle de tobeinte var glade for den lange rekken med forskjellig mat, drikke og ikke minst is, som fantes på utstillingsplassen. Ingen av oss har vært på utstilling hvor det har vært så stort utvalg av grillmat, lokale retter, drikkevarer og desserter før, og vi firbeinte fikk frynsegodene av de enorme porsjonene. Matmor hadde derimot et strøk av alvor over seg denne dagen – hun mumlet noe om at det nå sto om noen championater og titler – jeg hørte bare løftet om mer kylling så jeg gjorde mitt beste.

I runde to ga det full uttelling – BEST I RASEN, og matmor jublet!

Mens jubelropene enda gjallet i ørene, var det så tid for siste runde for dagens siste dommer.

CACIB og tittel utstilling. Matmor var grønn igjen. Spygrønn. Nora var ikke noe bedre. I det minste hadde Marco funnet ut hva "trav" betydde, og for første gang den helgen slo han de kuperte gutta og ble ikke bare beste junior, men også beste hannhund! Dommeren var en superstreng tysker, og matmor måtte holde seg fast i Nikki når hun også vant sin klasse.

Zula ble 3 beste juniortispe og jeg ble kastet inn i ringen. En kort affære denne gang, men i det minste holdt Nikki familiens ære intakt. Beste tispe, og hun skulle inn mot Marco i BIR og BIM!

"Zula & meg, og noen av ringene"

"Beste tispe konkurransen – kun to av oss fikk EX med CK av dommer denne runden"

Alt ble et sammensurium av heiarop og jubel så svensken som holdt meg merket ikke at jeg snek til meg en godbit fra lommen hennes, der hun sto og hoppet på stedet. Kjøttbullar. Yess!

Mens vi så ventet på finalene, ble bur, tepper, mat, godis og alt av pakkenelliker så pakket i bilen igjen. Siden ingen ante noe om rekkefølge på ting, gikk matmor og Marco inn i hallen hvor de skulle møte i god tid.

"Finalene var stas og godt gjennomførte"

Utstillingen hadde live feed, så Nora kunne følge med på utsiden og nyte den begynnende stillheten etter hvert som folk dro hjem, og langt om lenge kunne vi endelig begynne på hjemturen selv. Vi var alle slitne, og jeg sov for det meste – kun avbrutt av stopp hvor vi gikk på toalett og de tobeinte fikk noen timer på øyet de og. Denne gang hadde de fått reisetips, så veien var faktisk en to-felt motorvei etter kun et par timer på kjerreveiene. Det gjorde ikke grenseovergangen noe bedre – hundrevis av trailere i lange køer, og bevæpnet politi var sammen med tollerne. Nervøsiteten der fremme nådde nye høyder, gudene vet hvorfor. Ikke at jeg er sikker, men jeg tviler på det er tollavgift på aloe drikke, og jeg tror ikke to jentunger med 4 bikkjer er det største målet for politiet å stoppe. Hvertfall ikke når det blir viftet med pass og papirer allerede 30 meter før tollboden.. Nora sov når matmor kjørte seg vill i Østerrike, så hun gikk glipp av enda flere nye banneord – mon tro hvor matmor lærer dem egentlig? Det var så meningen at vi skulle ta båten fra Hirtshals igjen, men den timeplanen ble solid knust et sted i Tyskland.

Når vi så kom til grenseovergangen mellom Sverige og Norge var jeg faktisk bekymret for at tollerne skulle tro de to tobeinte hadde snust litt for lenge på noe de ikke burde, for begge to var nå askegrå og hadde øynene på knærne. Det er lenge siden jeg har sett matmor så sliten. Men hjem kom vi, og litt av en historie har vi med oss! Jeg tenker egentlig først på matmor sin ansiktsfarge langt oppe i de Rumenske fjell når jeg hører Nikki & Marco sine nye bokstaver. Men ikke si det til matmor. Hun har allerede glemt alt om det tror jeg, for kalenderen for i år er merket med mistenkelig like bokstaver...!

Jeg liker ikke å innrømme det, men sånne turer stappet inn i en bil og dradd land og strand rundt, er egentlig ganske kjekt. Jeg får se nye steder, møte mange nye både to - og firbente, og på sånne utstillinger så regner det godbiter.

Transilvania Junior Winner 2018

Transilvania Winner 2018

"Marco & Nikki vel hjemme med rosetter og titler"

Men altså neste gang matmor sitter på denne fjasboken og begynner med den fnisingen, så skal jeg minne henne på alle timene med kjøring, alle panikk anfallene deres, alle skumle bensinstasjon stopp og i himmelens navn...Minne henne på å få fatt i en takboks..!!

Mange hilsener Vilje (som nå skal minne matmor på at det er tid for kvelds)

NDK CAMP 2019

*SPOR
*LYDIGHET
*AGILITY
*NBF
*SMELLER
*RALLY LP
*UTSTILLING
*NKK LP
*IGP

Årets happening
for
sosialt samvær

08-09-10.06.2019
PINSEHELGEN

For påmelding: Ndk.bruks@gmail.com

Sted: Team Slagen, Borgeskogen. Tønsberg

Importer, kull og helseresultater 2018

IMPORTER

Nr	Født:	Reg. Nr:	Navn:	Farge	T/H:	Land:	Reg.nr:	Far:	Reg.nr:	Mor:
1.	01.05.2016	JR711304DOB	Fella di Altobello	Sort	T	Jugoslavia	JR84578DOB	Hazar Di Altobello	JR706994DOB	Rhiana Nera Altobello
2.	25.06.2018	SE38540/2017	Smart Wood Hills Mystique	Sort	T	Sverige	RKF3007724	Smart Wood Hills Boromir	RKF3522144	Grand Mollis Omega
3.	03.05.2017	UKU0324677	From Island Korsika Eureka	Sort	T	Ukraina	UKU0287917	Colt Diperlanera	UKU0117752	Elegant Line Yasnoye Solnishko
4.	25.06.2017	SE40606/2017	Dobsforsport Diba	Brun	T	Sverige	SE39103/2014	Omar Vom Hellerwald	SE25067/2014	Dobforsport Antic
5.	24.08.2017	DK16186/2017	Jotunheim's Znorta	Sort	T	Danmark	DK00245/2015	Jotunheim's Yngve	DK09782/2010	Jotunheim's Trud
6.	26.11.2017	SLRDO003520	Cali Grareva	Sort	T	Slovenia	SLRDO003357	Eutay Del Nasi	SLRDO003234	Destiny's Phoenix Inayra Inana
7.	01.12.2014	JR708980DOB	Grazia Del Cuore Nero	Sort	T	Jugoslavia	JR705750DOB	Nirber Renewal	JR706886DOB	Fiorentina Del Cuore Nero
8.	31.10.2017	INA01-S2809	Unique von Dockermann	Brun	T	Indonesia	INA01-K6759	Gaindyke von Dockermann	INA01-P1413	Sant Kreal Maserati

KULL

Nr	Født:	Oppdretter:	Kull nr.	T/H:	Reg nr.	Far:	Reg nr.	Mor:
1.	18.03.2018	Esbelto	182652	3/1	FI33797/14	Kriegerhof Lord Attila	NO31204/15	Esbelto's Blue Blood
2.	14.05.2018	Sutherland	185172	1/2	SE58747/2013	Grumium Eightburst	JR707897DOB	Izrafel Okelani Ognena
3.	20.05.2018	Workingland	185139	3/4	SE39103/2014	Omar von Hellerwald	NO49585/15	Workingland`s Humla
4.	31.05.2018	Speedman	184690	3/5	DK18480/2014	Tahi-reme Jedi	RKF4198269	Smart Wood Hills Ducati
5.	31.07.2018	Box-fantastic's	186817	0/5	NO55688/15	Esbelto's Carabinieri	NO55823/13	Ilit Intizara v. Alpha Nordic
6.	07.08.2018	Alpha Nordic	187046	5/6	SE44900/2014	Kriegerhof Lucifer	SE38540/2017	Smart Wood Hills Mystique
7.	25.09.2018	Nobel Line	188221	2/3	RKF4549102	Sant Kreal Shwarz	NO39445/13	Qui Terret Black Mamba V. Nobel Line
8.	04.11.2018	Silverkrohn	188270	2/4	DK18480/2014	Tahi-reme Jedi	NO53990/15	Ronja von Silverkrohn
9.	06.12.2018	Nobel Line	190514	3/3	ROI13/29233	Attilio Perez Moreno Di Canale Di Pirro	NO50033/14	One Love V. Nobel Line.

HELSERESULTATER

NR.	Id nr:	Navn på hund:	HD:	AD:	Øye ecvo:
1.	NO42446/16	Berlinetta Ferrari By Deahills	B	0	PHTVL/PHPV: Påvist Grad 1
2.	NO45726/16	Norwegian Spirit's Axo	A		
3.	NO54495/16	Esbelto's Donald Duck	A	0	
4.	NO32902/17	Sky Spirit V. Nobel Line	B		Intet påvist
5.	NO34248/16	Waleria Wiona V Liinika Stamm	C	0	Intet påvist
6.	NO42440/16	Brockdell Bullet By Deahills	A	0	
7.	SE37180/2016	Briska's Kaspar	B	0	
8.	RKF4549102	Sant Kreal Shwarz	B		PHTVL/PHPV: Påvist Grad 1
9.	NO50244/16	Qui Terret Egotrip	C		
10.	NO32907/17	Salomea V. Nobel Line	B	0	
11.	NO42442/16	Barracuda Hemi By Deahills	B		Intet påvist
12.	NO42439/16	Baron Bentley By Deahills	A		Intet påvist
13.	NO42441/16	Bugatti Veyron By Deahills	B		Intet påvist
14.	NO42444/16	Balboni Gallardo By Deahills	A		
15.	AKCWS49814902	Olex Chuck Vom Landgraf	B		Intet påvist
16.	PKRII125143	Askan Casa De Vanguardia	B	0	
17.	NO40495/13	Secret Dreams Of Sirius Diamond	B		
18.	JR711307DOB	Iro Di Altobello	D	0	Intet påvist
19.	SE57110/2016	Jean Dark Xo Xo Heartbeat	B		Intet påvist
20.	SE40606/2017	Dobsforsport Diba	A	0	Intet påvist
21	FI12924/17	Red Label's Svarte Ravn	C		
22.	DK19733/2016	Black Ballerina Grith		0	
23.	NO59990/15	Ronja von Silverkrohn			PHTVL/PHPV: Påvist Grad 1
24.	UKU0324677	From Island Korsika Eureka			Intet påvist
25.	NO41394/17	Chaco Baron Av Elsrud	B	0	Intet påvist
26.	LSVKD2923/17	Beira Aristokratu Palikuonis	B	0	PHTVL/PHPV: Påvist Grad 1
27.	LV40388/17	Leletton Rubina	A	0	PHTVL/PHPV: Påvist Grad 1
28.	NO48850/15	Queen Of Hearts V. Nobel Line	B		PHTVL/PHPV: Påvist Grad 1
29.	NO33159/16	Nordic Craft's Amour			PHTVL/PHPV: Påvist Grad 1
30.	NO45732/16	Norwegian Spirit's Aftershock			PHTVL/PHPV: Påvist Grad 1 Katarakt (ikke medfødt): Påvist Cortical

ZTP i Danmark

Tekst og foto: Kathinka Lunde

Tidlig på våren 2018 så jeg at Dansk Dobermann Klub Gruppe Thy skulle arrangere ZTP i Thisted den 27. oktober. Libre, Fortuna von Hohenzollern (Oksamit De Grande Vinko-Armani von Hohenzollern) var blitt 4 år og klar for den utfordringen.

Hun hadde det meste i orden, HD A, foreldre som var HD frie (begge har også tatt ZTP), hun hadde bestått BH og trengte kun å ta en prøve som ville vise at hun var fri for von Willebrand disease. Den tok vi på sommeren og resultatet var fri, noe jeg visste på forhånd da hun var fri fra foreldre.

Alle papirer ble sendt inn til den Danske Dobermann klubben, og vi var klar for avreise fredagen før ZTP.

Vi gjorde ikke mange forberedelser før testen.

Libre er sterk i miljø, og hun har IPO 2, så det var kun å pakke bilen å sette ferden sørover til Danmark.

Vi bor rett utenfor Larvik, så vi er bare 4 timers båttur fra Danmark. Vi kjørte nedover Danmark i godt regnvær, så gleden var stor når vi kom fram til treningsplassen til Gruppe Thy og fikk tatt en inntrening i oppholds og sol. Vi ble tatt godt imot av treningsgruppa, og fikk en plass i rekkefølgen til inntreninga. Inntrening er en generalprøve på hva vi skal gjennom på selve testen.

Det var 12 hunder som skulle delta på ZTP'en lørdagen. De fleste fra Danmark, men noen kom fra Sverige, og oss fra Norge. Jeg tror alle deltakerne var der på fredagen for en gjennomgang før selve testen skulle utføres på lørdagen.

Inntreningen gikk veldig bra.😊

Lørdag var det oppmøte Kl 08:00 for felles frokost. Da hadde den danske dobermannklubben rigget i stand frokostbuffet for alle deltakere, og de som var med i støtteapparatet. Det ble også servert varm lunsj, og kaffe og kaker seinere. Dette ble tatt veldig godt i mot!

Startlisten på selve testen havnet vi nesten sist på, alle hannhunder skulle først i ilden. Så det var bare å smøre seg med tålmodighet. Dommer Armin Hoppe hadde ikke dårlig tid.

Det var forskjellig kvalitet på de hundene som deltok, men

spennende å se på de forskjellige. Noen av handlerne gikk med flere hunder, mens noen få gikk med sin egen hund.

Endelig var det vår tur!

Det starter med en beskrivelse av hunden. Libre ble stilt opp (her jukset jeg og hadde med ei venninne som stilte henne, resten av programmet gjorde jeg selv). Jeg sto foran og dobbelhandlet. Libre står som «en påle» hvis jeg står foran med ball, så dommeren fikk studert henne godt. Alle blir også målt med målestav, men det tror jeg ikke hun fikk med seg engang. Alt gikk til beste predikat😊

Så var det min tur til å ta lina. Jeg skulle gå til en påle, binde LIbre der og gå i skjul. Der skulle hun stå aleine i ca 5-10 min. På den tida skulle også dommeren gå bort til henne og sjekke. Alt gikk fint, hun legger seg bare frivillig ned og kikker etter meg.

Så var det miljødelen. Libre og meg starter øverst på banen, på beskjed fra dommer så begynner jeg å gå nedover langs midtlinja. Ca på midten så møter vi en «vegg» av mennesker som vi skal gå rett gjennom. Dette gjør vi flere ganger. En gang rister de i ei bøtte med grus, en annen gang slår de opp en paraply. Etter dette står vi i en sirkel av alle de her menneskene, på beskjed fra dommeren så går alle raskt mot oss, og «pakker» oss inn. Dette blir også gjort på flere forskjellige måter. Det er også flere varianter her for å sjekke om hunden er sosial etc. Her er også Libre helt normal 😊

Den siste delen er overfall fra skjul, og motprov. Jeg har da Libre i line mens vi går ned mot et skjul. Like før vi er fremme ved skjulet så kommer det en figurant ut og gjør et overfall. Libre skal da raskt avverge overfallet. Etter dette så tar jeg Libre med til andre siden av banen. Her venter vi på at figuranten kommer løpende ut fra skjulet, løper mot oss mens han gjør truende bevegelser. På beskjed fra dommeren så slipper jeg LIbre, og hun skal effektivt avverge og stoppe figurant. Dette går også helt fint.

Da gjenstår kun blodprøven som vi må ta for å DNA teste Libre. Dette gjøres da inni teltet til sekretær og dommer. Og så var vi ferdige! Vi må vente på

resultatet, ingen får det før alle er ferdige for dagen. Når alle hundene har vært gjennom testen sin så samles vi inne i kafeterian. Der får vi alle sammen diplom på ZTP med resultatet. Og vi fikk ZTP V1A som er det beste vi kan oppnå!!!

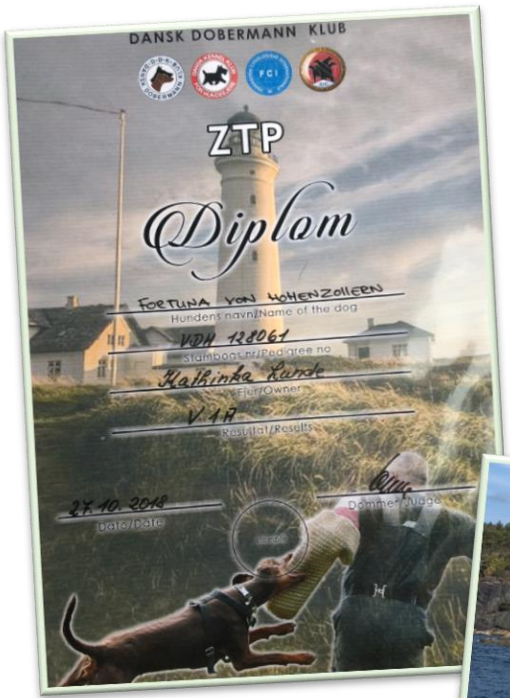

BH IPO2 NO SE DK NORD INT UCH ZTP V1A Fortuna von Hohenzollern. V1A er beste oppnåelige karakter.

ZTP graderes inn i utseendet - V = exellent, SG = very good. Så kommer 1A eller 1B - da er vi inne på bruksdelen. De hundene som består ZTP med svært godt arbeid, får 1A. De som gjennomfører tilstrekkelig får 1B.

Libre er altså «suitable for breeding», men det visste jeg jo fra før av ☺

Tusen takk til Dansk Dobermann gruppe Thy for et flott arrangement, og Armin Hoppe for bra dømming. Og selvfølgelig for reisefølget, for hjelp til trening, handling på utstilling og heiagjeng!

Zuchttauglichkeitsprufung (ZTP) betyr bokstavelig talt avlsmaterialtest. Formålet med en ZTP-test er å avgjøre om hunden ifølge rasestandarden er egnet som forelder for en oppdretter. ZTP er en offisiell test som kun kan dømmes av dommere som er godkjent av den tyske Dobermann Verein (DV). Minimumsalderen for hunder som deltar i en ZTP er 14 måneder.

Fra 01-03-2011 blir en blodprøve tatt hos den deltakende hunden under hver ZTP-test i inn-og utland for å lage en DNA-profil. Hvis hundens identitet ikke er bekreftet etter DNA-analyse, blir den oppnådde ZTP trukket med umiddelbar virkning.

Konkurransehåndtering:
Følgende tilleggsavtaler ble formulert etter IDC-kongressen 2017.

• Fra 01-01-2018 er ZTP mulig for en hund hvis begge foreldrene har oppnådd BH (BH=Ferdselsprøve)(eller VZH). Denne avgjørelsen utfyller de øvrige kravene til ZTP.

• Fra 01-01-2010 er ZTP mulig for en hund hvis begge foreldrene har bestått sin ZTP.

ZTP Dobermann Club Dänemark – 27.10.2018

Geschrieben am 13.11.2018

Dobermann Club Dänemark
Richter: Armin Hoppe

Hund	Hundeführer	HD	vWD	Bewertung
Dobergaarden Forever Utah	Karina Bak Larsen	2	Träger	3 Mon. zurückg.
Terrorzone Zuper	Camilla Dahlgren	2	Träger	SG1A
Prous Danisk I'm Return of the Jedi	Helena Glarborg	1	Frei	3 Mon. zurückg.
Tahi-Remé Bali	Linn Stensrud	1	Träger	SG1B
Cape Secure Desert Breeze	Nilla Bengtsson	1	Frei	SG1A
Cape Secure Special	Ella Samuelson	1	Frei	SG1A
Ibiza von der Leibgarde	Ch. Nielsen	1	Frei	SG1A
Dobergaarden Forever Yade	Heidi May	1	Träger	V1A
Black Ballerina Emma Geace	Maria Edlefsen	1	Frei	SG1B
Fortuna von Hohenzollern	Kathinka Lunde	1	Frei	V1A
Royal Danish Check This Out	Karna Waerum	1	Frei	V1B
Royal Danish Dashing Doll	Karna Waerum	1	Träger	V1A

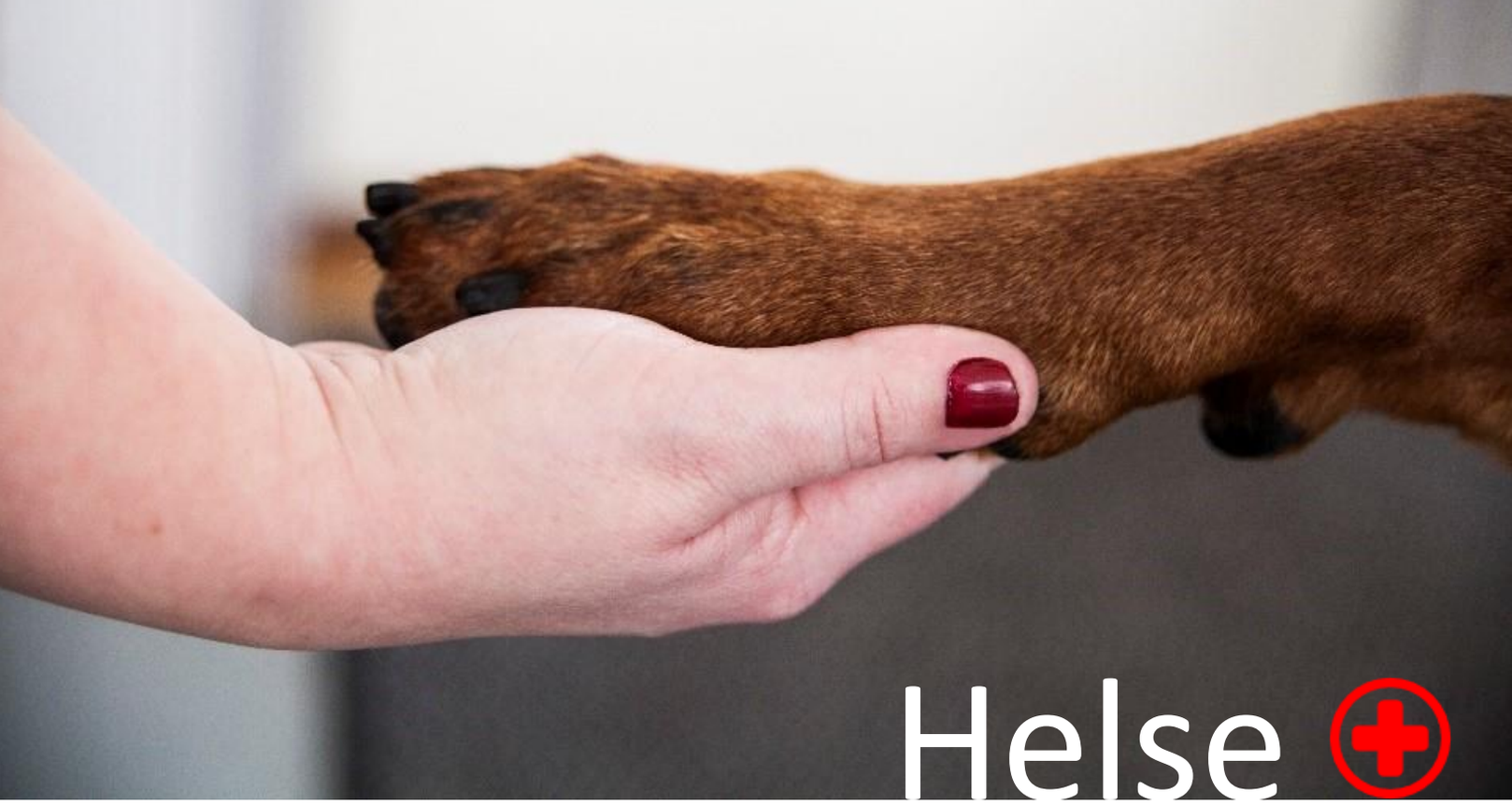

Livmorsbetennelse

Tekst og foto: Camilla Tørnqvist Johnsen, Veterinær – Fredrikstad Dyrehospital

Livmorbetennelse hos tisper er en av de vanligste akutte og livstruende sykdommene i Norge. Det er faktisk så mye som en av fire usteriliserte tisper som får denne sykdommen før 10-års alder. Det er gjerne eldre tisper som er utsatt, og det skjer som regel innen 8 uker etter løpetid.

Symptomer

Symptomene på livmorbetennelse er at tispa blir slapp, kaster opp, drikker og tisser mye, og det kan også være gul utflod fra vulva. Noen har også feber. Det er ikke alle tisper som får alle disse — symptomene, det varierer fra individ til individ. Det første symptomet er ofte at tispa begynner å drikke mer, en til to måneder etter løpetid.

En livmorbetennelse kan være lukket eller åpen. Dette er avhengig av om livmorhalsen (lukkemuskelen mellom skjeden og livmor) er åpen eller lukket. Om den er åpen vil det komme gul utflod ut når det er betennelse.

Livmorbetennelser som er lukket blir generelt mer alvorlig da infeksjonsvæsken ikke kommer ut av kroppen, og giftstoffene som blir produsert da blir tatt opp i kroppen.

Grunnen til at tispa kaster opp er på grunn av giftstoffene i kroppen. Hjernen har et eget apparat som oppdager

Betent livmor full av puss under operasjon

giftstoffer og sender signaler til oppkastsenteret slik at kroppen kan forsøke å bli kvitt giften ved å kaste opp.

Giftstoffene fra bakteriene i livmoren vil også påvirke nyrene slik at hunden ikke klarer å konsentrere urinen sin lenger. Hundene vil da kompensere med å drikke mer og tisse mer**.**

I noen tilfeller vil betennelsen også kunne sette seg i øynene og hunden får en betennelse i årehinnen (uveitt). Symptomene på uveitt er ofte at hunden får røde øyne, kan bli lysømfindtlige og få små pupiller.

Diagnose

Diagnosen livmorbetennelse setter vi etter å ha undersøkt tispa. Blodprøver vil ofte vise et infeksjons-bilde og ultralydsbilder vil ofte vise en forstørret livmor som inneholder væske.

Disse prøvene vil også fortelle oss om det er andre sykdommer eller problemer som må vurderes før en eventuell operasjon.

Behandling

Sykdommen går ikke over av seg selv og den kan fort bli livstruende. For å redde hunden må livmor-betennelsen fjernes, det vil si at vi fjerner livmor og eggstokker.

Avhengig av hvor lenge hunden har vært syk og hvilke symptomer den har, vil operasjonen bli gjort raskt,

eller vi avventer til tispa er stabilisert. Noen hunder kan få -andre komplikasjoner om sykdommen har gått langt, blant annet skade på nyrer og lever.

Blodprøvene som blir tatt i forbindelse med operasjon vil gi god informasjon om dette.

Under operasjonen blir det også som oftest tatt en urinprøve da mange tisper med livmorbetennelse også har urinveisinfeksjon.

I sjeldne tilfeller hvis betennelsen er åpen og tispa skal avles på, kan medisinsk behandling forsøkes, dette er vanligvis ikke anbefalt fordi livmorbetennelsen nesten alltid kommer tilbake.

Artikkelen er gjengitt med tillatelse fra forfatter og ble tidligere utgitt i Fuglehunden Nr. 2 i 2016.

Åpnet livmor der man kan se at livmorveggen er full av små cyster noe som disponerer for livmor-betennelse.

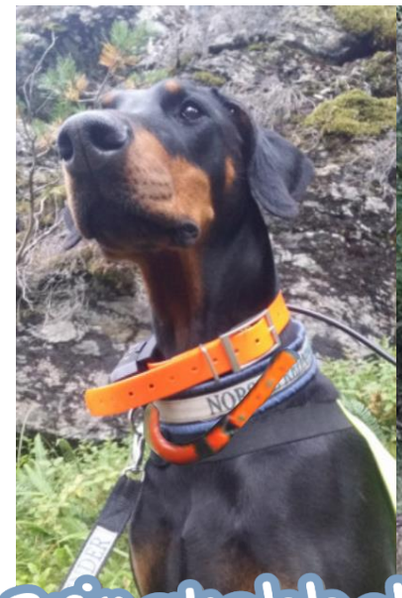

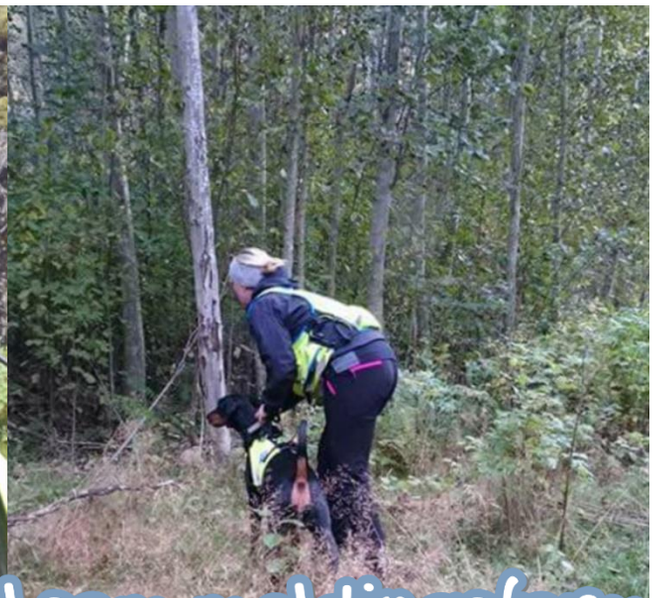

Bringkobbel som meldingsform ved rundering

Tekst og foto: Siri Bersås

Hei! Fint å se at Dobermannposten, vier plass til medlemmer som deler av sine trenings erfaringer, til inspirasjon for andre!
Her kommer et lite innlegg fra oss også, som omhandler vår innlæring av «bring kobbel» i rundering.

Dette er mine erfaringer og i all enkelhet, men håper det kan inspirere, og gi lyst å prøve for andre!

NORSKE REDNINGSHUNDER

Vi har i flere år, vært aktive i Norske Redningshunder. På tidligere hunder, har vi hatt «hals» som meldings form. Nå har vi ny hund, og vi ønsker prøve med «bring kobbel» på runderingen.
Vi vil nok også trene inn hals melding, da dette er meldingsform vi må bruke ved evt. utdannelse i ruin søk.

Først noen begreps forklaringer:

- ✓ Figurant = Menneske.
- ✓ Melding=Når hunden i søk lokaliserer et menneske eller gjenstand gir den beskjed til hundefører, enten ved å ta bringkobbel i munnen og løpe tilbake tilfører, eller ved å halse(bjeffe)til hundefører kommer til den.
- ✓ Bring kobbel = Et slags halsbånd med et bitt, som hunden skal ta i munnen ved funn, som signaliserer til hundefører. (se bilde i overskrift)
- ✓ Løsbitt = Et enkelt løst bitt. Brukes til innlæring før bruk av bring kobbel, og kan brukes til innlæring av apport. (se bilde i overskrift)
- ✓ Rundering = Er en søksøvelse som går ut på at hunden skal finne mennesker (eller gjenstander) som ligger skjult i terrenget. Det er en komplisert sammensatt øvelse.
- ✓ Hals melding = En hund som bjeffer ved funn av figurant eller gjenstand.

- Bringkobbel.....

eller.....halsmelding?

Slik jeg ser det, og har opplevd det, kan jeg summere helt enkelt opp, uten at dette er noen fasit:

- ✓ **Hals melding – positivt:**

Trenger ikke spesial utstyr, bruker kun hundens egen stemme. Forholds vis enkelt å trene inn hals -melding, og gøy for hunden.

- ✓ **Hals melding – mindre positivt:**

Det krever en hund med over middels mot, som skal tørre å stå alene å halse på en ukjent figurant, som i tillegg kanskje er vanskelig tilgjengelig, eller høylytt eller voldelig, eller som løper bort ifra/imot hunden. Det kan i noen tilfeller (eks ved funn av barn, suicidale, eller psykisk syke) føre til at en hund som står å halser, virker skremmende. Noen hunder kan bli veldig heite, og nappe i figurant om de må stå å halse lenge før hundefører rekker å komme ut, eller de gir opp å halse dersom figurant er «vanskelig» Dårlig vær/mye vind, kan gi utfordring med å høre en halsende hund.

- ✓ **Bringkobbel – positivt:**

Det er en «stille» meldings form. Hunden skal ved et funn, ta bring kobbel bittet og raskt løpe tilbake til hundefører. Det betyr at hunden ikke trenger «stå alene» ved en «vanskelig» figurant, og da er det mindre krav til en hund med stort mot. For figuranten (den savnede) opplever ofte ikke å se hunden en gang, før hund og hundefører kommer tilbake ved påvisning sammen.

- ✓ **Bring kobbel - mindre positivt:**

Trenger spesial utstyr. Bring kobbelet kan feste seg fast, og henge seg opp i skog og kratt. Større rom for feil melding, enn ved hals melding. Krever flere momenter i innlæringen som til slutt settes sammen. Det er fare for at hunden slipper bittet, før den er helt inne hos hundefører, og at den ikke vil påvise figurant skikkelig etter at den har kommet inn til påvisning.

«Belønnings timing» ved innlæring av bring kobbel er utrolig viktig!

Mange hunder er flinke til å hente bittet hos figurant og avlevere hos hundefører. Men, når deretter hundefører vil ha hunden ut i terrenget igjen for å påvise figurant, ser en ofte at hunden ikke viser iver med det. Den har muligens erfart «for stor» belønning av kun å komme inn til hundefører med bittet..og ser seg fornøyd med det.

De beste «påvisningshundene «sitter med bittet i munnen og vrir seg av iver etter å få komme ut i skogen å få leke/belønning hos figuranten. Dette er hunder som jobber for å få belønningen hos figurant. Hunder som derimot jobber for belønning hos hundefører, vil slite mer med denne problematikken.

Ergo – sørg for at hoveddel (99,9%) av belønningen ligger ute hos figurant! Og ingen/minimal belønning hos hundefører på midtlinja! Vurderes etter hundens motivasjon.

⚠ «Belønnings timing» ved innlæring av bring kobbel er utrolig viktig!

Mange hunder er flinke til å hente bittet hos figurant og avlevere hos hundefører. Men, når deretter hundefører vil ha hunden ut i terrenget igjen for å påvise figurant, ser en ofte at hunden ikke viser iver med det. Den har muligens erfart «for stor» belønning av kun å komme inn til hundefører med bittet ..og ser seg fornøyd med det.este «påvisningshundene» sitter med bittet i munnen og vrir seg av iver etter å få komme ut i skogen å få leke/belønning hos figuranten. Dette er hunder som jobber for å få belønningen hos figurant. Hunder som derimot jobber for belønning hos hundefører, vil slite mer med denne problematikken.

Ergo – sørg for at hoveddel (99,9%) av belønningen ligger ute hos figurant! Og ingen/minimal belønning hos hundefører på midtlinja! Vurderes etter hundens motivasjon.

Det er fordeler og bakdeler med begge meldings formene, men jeg ønsker å utvide min kompetanse og få erfaring i begge typene meldingsform. Det er også et viktig argument i valg av meldings type, som går på hvilken type hund du har, på hva som ligger mest naturlig for hunden. For min del, med denne hunden, har jeg tilsynelatende gode muligheter til begge.

Bring kobbel blir derfor en helt ny erfaring for oss også, så veien blir til mens vi går.

- ✓ Med rundering menes at hunden skal avsøke et område. Det er forskjeller på krav på lengden, alt ettersom om du trener til eks brukskonkurranser, politihunder etter redningshunder.
- ✓ Når hunden finner en figurant (savnet person eller gjenstand) skal hunden melde fra til fører om at den har gjort funn, (enten ved å sette seg ned å halse, eller melde) med bring kobbel.
- ✓ Når hunden finner figurant skal den ta bittet som henger i halsringen og løpe inn til hundefører.
- ✓ Hundefører vil da (feste på line på hunden og) gi kommando til hunden at den skal påvise funnet, og
- ✓ bli med ut sammen med hunden.
- ✓ Dette er en øvelse med mange momenter, som må trenes inn hver for seg – hunden skal løpe ut, søke, finne, melde og til slutt påvise figuranten.

Målsetting:

Hunden skal på kommando springe ut til figurant, ta bittet, returnere til hundefører, sette seg på plass og holde fast bittet til hundefører sier «takk». Fører skal deretter koble på line på hunden og på kommando skal hunden raskt og effektivt påvise figurant.

Forutsetning:

1. Det vi har startet med er apporten! Den må sitte godt og generaliseres i mange settinger. Går ikke i detaljer om apport innlæring, da dette er en øvelse som også krever en del trinn, men som beskrives godt i flere artikler.

Når en skal øve inn apporten, er det et lite tips at en da kan øve det inn j.f. krav i LP eller bruks øvelser, slik at en kan dra nytte av dette, dersom en ønsker stille i konkurranser.

Da krav til apporten i NRH vil være noe annerledes / ikke like «formell» som ved eks LP /bruks konk. Dette forbi apportøvelsen i NRH ikke er en enkeltøvelse som bedømmes, men er sammensatt og mer kompleks med en lengre oppgave, som inkl. søk, rundering, funn og påvisning.

Når vi ser at apporten sitter, i forskjellige settinger, prøver vi det sammen med rundering, og da med løsbitt.

2. Det er også en forutsetning at hunden synes det å leke med figuranten er noe i nærheten av himmelriket på jord :) Tilpass intensiteten i leken til hunden, den bør være høy, men finn beste belønningstype til din hund! Anbefaler alle å delta på figurant kurs, det er kjempeviktig å ha en god figurant! Det er veldig viktig at hundefører forteller figurant hvordan sin hund skal belønnes!! Slik kan jeg kort summere opp, hvordan vi har trent imot bringkobbel melding: Det er flere måter å gjøre dette på, søk gjerne på flere, og finn din vei. Spør om råd hos noen som har kunnskap, det er viktig at innlæringen blir korrekt.

- ✓ Tren inn apporten, som en enkeltøvelse, og test den ut i flere settinger. Om du bruker apportbukk eller løsbitt spiller ingen rolle, men tenk på hva du ønsker med apporten, j.f. tidligere forklart. Dersom du har brukt apport bukk, må du gå over til løsbitt før dere går videre til runderingen. Hunden skal først lære seg til å ta løsbittet ifra hendene til en figurant, som kan være både stående, sittende, liggende, gående, delvis skjult, samt at bittet ligger løst foran figurant. Ikke avanser og gå frem for fort. La hunden mestre og gi riktig belønning!
- ✓ Løsbitt finner som mange typer, prøv deg fram på hva din hund trives med. Eksempler;

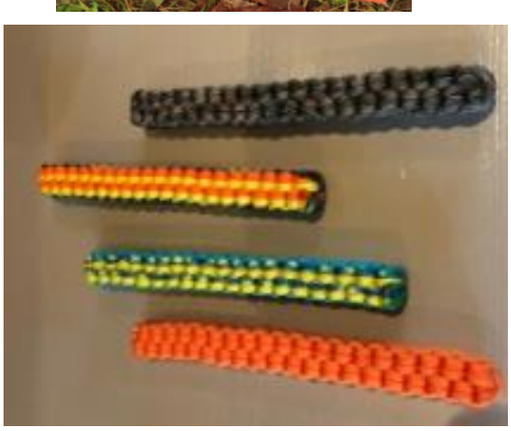

- Få med deg to til å være figuranter, og still deg opp i midten med hunden. Begge figuranten skal ha hver sitt løsbitt, og sitte synlige til, ca. avstand 10 m fra midten. Ha hunden fast i halsring ved din side eller imellom beina, og gjør gjerne en armbevegelse imot figurant. Så ber du den ene figuranten rope på hunden, og du slipper båndet og gir kommando «runder/finn mann». Figurant holder løsbittet med begge hender og venter til hunden plukker dette. Når hundefører ser at bittet er tatt, (NB: viktig å ikke rope for tidlig, slik at hunden snur før den har tatt løsbittet) roper hundefører på hunden som skal komme tilbake til hundefører og avlevere bittet. Her er det også flere trinn. I begynnelsen kan du kanskje ikke kreve at hunden avleverer perfekt, men at den faktisk løper hurtig ut til figurant, henter løsbittet og returnerer hurtig til deg for avlevering.

Men, har du gjort en god jobb med apporten, vil dette komme av seg selv!

- ✓ Så snur du deg om med hunden på midtlinjen og sender hunden ut til den andre figurant. Slik fortsetter du med en del gjentagelser, til hver side og inn til hundefører for avlevering. Her har du også et valg om å trene inn etter prinsippet»
- ✓ flying», les mer om dette ved behov. Det går på at hunden lærer seg rundere

mer effektivt, uten særlig stopp på midtlinjen.

- ✓ Figurant skal ikke leke med løsbittet, dersom hunden ikke vil løpe ut, er det mest sannsynlig for at den ikke er komfortabel med figurant. Et alternativ er da å ta bort løsbitt og kjøre et par omganger med kun direkte belønning (godbit/leke) hos figurant, for så å prøve med løsbitt igjen,

NB: Alt dette forbeholder for det første, at du på forhånd har trent med figuranter på din hund, (uten melding som løsbitt eller hals), kun med direkte belønning hos figurant, og at den er overlykkelig på å få løpe ut til en figurant :) Og for det andre, at hunden kan apport.

- ✓ Finn et terreng der figurant naturlig kan gjemme seg litt, men ikke for vanskelig, og synlig for hundefører. Det må være en slags midt-linje, enten i form av en sti eller vei, eller du lager en naturlig midtlinje selv. Hundefører og hund har oppstart her, og beveger seg langs med denne, og skal sende hunden ut i terrenget, på hver side av midtlinjen, i søk etter figuranter.

Første steg:

1. Still opp på midtlinja:

2. Figurant viser løsbitt:

3. Hund løper ut på kommando:

4. Fig.holder bitt med begge hender:

5. Rop inn hunden når Fig. bekrefter melding:

6. Avlevering hos Hundefører:

Avstand mellom hundefører/midtlinje og figurant kan utvides etter hvert. Jeg beskriver ikke prosessen i «rundering», men det omhandler også her, at hunden forstår at den skal løpe ut i terrenget og søke. Det er alfa omega, at hundefører får med seg at hunden har tatt løsbittet, før en roper hunden inn. Så enten må hundefører og figurant bruke samband, og gi» to klikk» i sambandet ved melding, eller at figurant viser ved lite tegn (ikke stemme) når hunden har tatt løsbittet.

- ✓ Du kan variere, alt ettersom hvor motivert hundene er på figuranten, mellom å la figuranten vise hunden en belønning før han går i terrenget, slik at hunden ser at han går ut, eller du kan la figuranten ha gått ut på forhånd før hunden har sett den, og be figurant gi en lyd for å påkalle oppmerksomheten til hunden, eller du sender ut hunden for kun å ta løsbittet. Dette er en pågående prosess, som du gjerne må bytte på, det handler om å lese motivasjonen til sin hund!
- ✓ Når du føler at hunden har god motivasjon til å løpe ut til figurant, setter vi i gang med løsbittet.
- ✓ Husk at belønningen for å komme inn til hundefører med bittet – er at hunden skal få lov til å springe ut igjen å leke med figuranten!
- ✓ Dersom hunden kommer inn til hundefører uten løsbittet, avbryt – og ta en pause, ikke kjeft! Der er mer enn nok straff for hunden at den ikke får lek og kos hos figurant / hundefører.
- ✓ Nå er det på tide å se på «påvisning»: Det vil si at etter at hunden har funnet en figurant, og meldt med løsbittet inn tilbake til hundefører, så skal altså hunden sammen med hundefører ut igjen til figurant og påvise funnet sitt.
- ✓ Neste steg er: at hunden kommer inn med løsbittet – avleverer bittet på kommando fra hundefører – hundefører setter på line på hund- og gir kommando» vis mann» - Hund og fører går ut i terrenget og påviser figurant – figurant leker med hund som er belønning :)
- ✓ Figurant blir da med lekende inn med hunden til midtlinjen, og hundefører kan sette hunden i nytt søk på motsatt side av midtlinjen (hvor det da ligger en annen figurant) På sikt, er det viktig med å trene både på melding av gjenstander (ryggsekk, klær o.l.) og også å trene med «tomslag» det vil si at hunden sendes ut i rundering uten å finne noe. Det vil si at det ikke finnes figuranter på hvert slag. Det er her momentet» flying» (som tidligere nevnt) kommer inn, hvor hunden passerer tett inn til fører, uten å stoppe på midtlinja, for så å løpe ut på motsatt side, helt til figurant/gjenstand er funnet.

- ✓ Når hunden er komfortabel med løsbitt, går en over til bringkobbel båndet. Dersom hunden er trent godt med å plukke opp løsbittet selv fra bakken, bruker dette å gå fort av seg selv og hunden løser bruken av dette båndet raskt. (Noen henger på dette båndet fra start.)
- ✓ De fleste hunder kjenner det igjen som et løsbitt og vet hva de må gjøre – ta bittet og inn til mor -så ut å leke :) Har du gjort en god jobb med meldingstreningen, sitter dette etter 2 forsøk :)
- ✓ Vær nøye med at hunden holder bittet når den kommer inn til påvisning, helt til du gir kommando «vis mann». Da er det ok at hunden slipper bittet når den løper ut til påvisning av figurant, eller spytter det ut underveis, eller i lek med figurant.
- ✓ Parallelt med meldings-trening, må du huske å trene mye på søket i skogen / runderingen, med figuranter som belønner hunden din i det samme som er funnet. For å opprettholde spenningen.

Gode trenings tips:

- Sørg for at belønningen til hunden er verdt å jobbe for!
- Sørg for å ha kjempebra figuranter!
- Gå tilbake i prosessen et par steg av og til, og tren på hvert enkelt moment, i stedet for hele runderingen.

Lykke til! Hilsen Siri & Storm

Liten gutt med stort mål!

Kennel Nordic Craft
..Once in a lifetime a dog enters your life and changes everything ..

Oppdretter Guiden

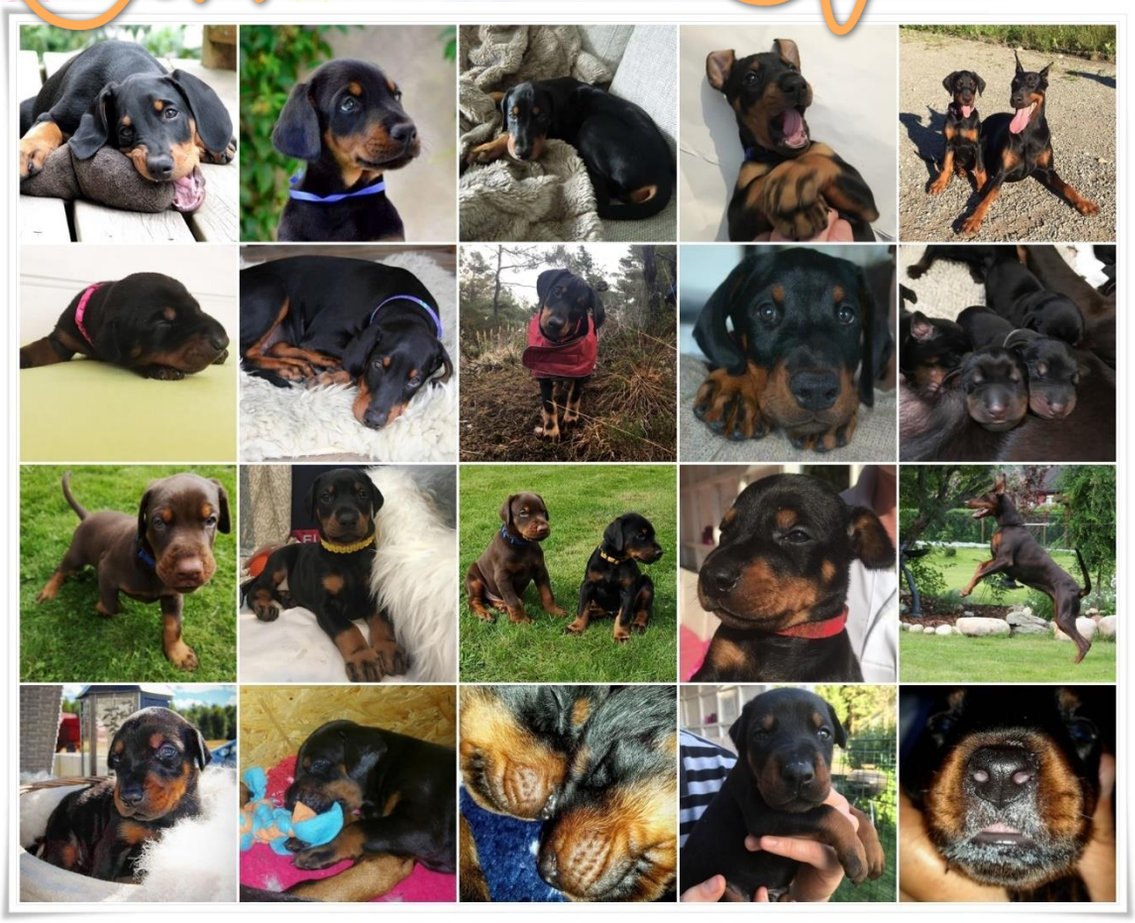

Alpha Nordic Torbjørn Antonsen og Tor Odd Mehren Mob:97690283/90527767 toroddmehren@hotmail.com www.alphanordic-dobermanns.com	**Box-Fantastic** Anita Rædergård og Anniken Venner Mob: 45866812 annivenn@gmail.com	**Deahill** Monika Steensland Mob:90165906 deahill@hotmail.com www.deahill.com	**Elsrud** Hallgeir Hofve Mob:94158878
Esbelto Trond Are og Lisbeth Karsen Mob: 92092334 esbelto@hotmail.com www.esbelto.no	**Iztaris** Veronica N. Cloin iztaris@hotmail.com www.iztaris.net	**Kamaika** Anita Nilsen Kamaika@gmail.com www.kamaika.net	**Nobel Line** Glenn Are Haglind og Ingrid Wesenberg Mob: 45792920/93049980 Ingrid_wesenberg@hotmail.com www.nobelline.net
Nordic Craft Siri Bersås og Terje Grødal Mob: 92414097/95941784 Siri.bersaas@hotmail.com www.nordiccraftkennel.com	**Norwegian Spirit** Gunn Hege Pettersen Mob: 46807081 ghpettersen@hotmail.com Du finner meg også på Facebook	**Qui Terret** Miriam Pedersen Mob: 47645664	**Schutzart** Laila Guldbrandsøy tom@brukshund.net
Silverkrohn Harald Sivertsen Mob: 90935465	**Speedman** Elin Nordsveen Ophus og Kim Froede Ophus Nordsveen Mob: 91627651 elindinio@hotmail.com	**Workingland** Marita Holm maritaholm@yahoo.no	VIL DU HA DITT KENNEL NAVN HER, TA KONTAKT MED OSS.

Hvis du ønsker å tilføre eller endre noe ta kontakt på: dobermannposten1@gmail.com

På Blodsporkurs med NDK avd. Bergen

Tekst og foto: Eva Skaar

Jeg tenkte å prøve Molly på blodspor en stund og fikk tak i Karen Sofie Skotheim som driver Sørivest hundesenter og er en erfaren hundeinstruktør i Blodspor. Vi fikk med fem deltakere Siv Stokke med Unique, schäfer, Terje Abrahamsen med den yngste deltakeren 6 mnd Irma rottweiler, Bente Line Nortveit med eldste hund Gaby Dobermann, Amund Stensen med Hedda en Rhodesian ridgeback og jeg Eva Skaar med Molly Dobemann på 6 år.

Blodsporkurset ble avholdt 17-19 August 2018 ved Bontveit ca. 40 min fra Bergen sentrum.

Første kursdag startet med striregn og gikk over til regnbyger og sterk vind. Terje sitt godt fortøyde partytelt, tok seg en flyvetur og brakk beina. Vi gikk våre egne spor på 25-30 meter for å se hvor lett eller vanskelig hundene ville ta sporet. Det viste seg at ingen av hundene hadde noe som helst vanskeligheter med å følge blodsporet.

Siv, Bente Line og jeg har erfaring fra IPO Spor. Jeg trodde på et vis at det var en fordel med at de er veldig nøye i sporet. Det viste seg at nybegynnerne skjønte det like fort. Det er som oftest vi som førere som trenger å lese hunden bedre lærte vi på kurset.

Sporene vi laget ble lenger og lenger, de ble opp til ca. 50-100 meter. Den lengste ligge tiden var 1 time første dag. På slutten av dagen la vi et spor som vi skulle la ligge til søndag når vi skulle møtes der kl. 10.00

Dag 2 gikk vi sporet som hadde ligget fra lørdag dvs. ca. 17-18 timer og alle hundene gikk veldig bra. Ønske fra Terje var å gå spor i det bratteste terrenget i område ble innvilget. Vi måtte klamre oss til gress tuster og greiner for å legge det sporet, og vi gikk deretter i både myr og skog. Været var bedre, men fremdeles en del vind. Vi hadde det veldig kjekt og Terje hadde med seg grill, vi andre hadde med pølser og Bente Line hadde med gulrot kake.

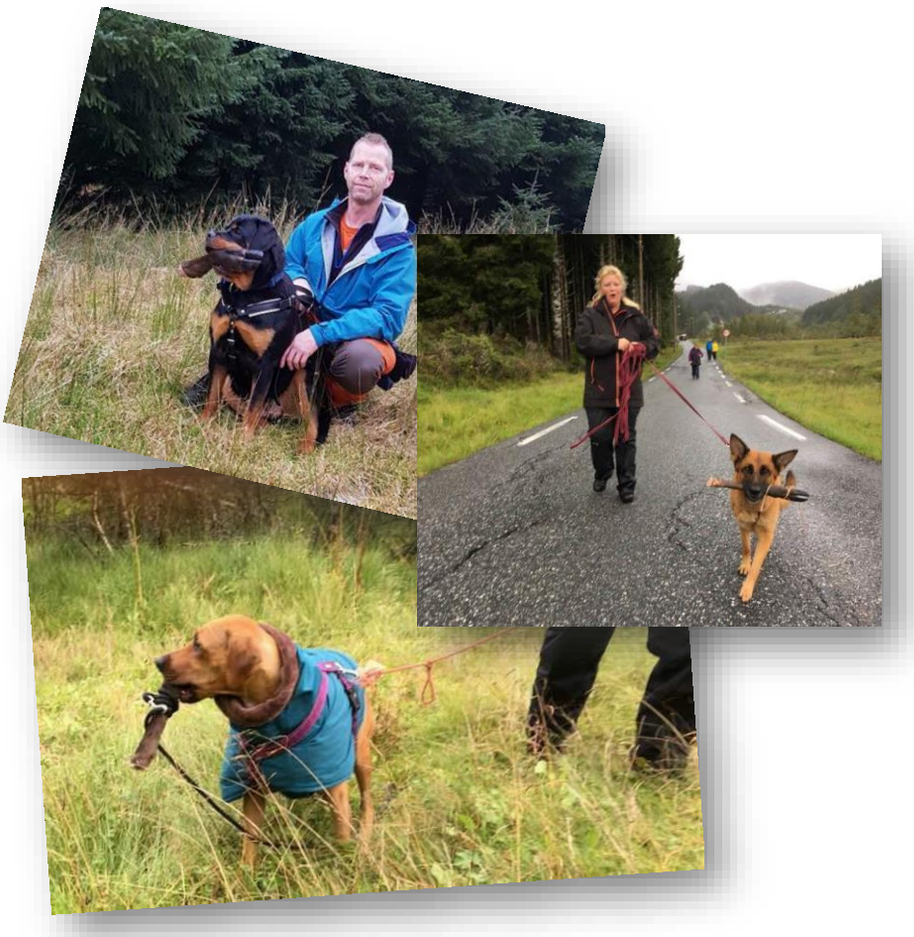

Vi gikk vel 3-4 spor hver pr dag og det var veldig lærerikt.

Jeg, Siv og Terje trener fortsatt. Molly fikk en muskelstrekk i albuen i september 2018 og måtte ta det rolig i 30 dager. Vi har derimot gått noen mindre spor etter skaden, men regner med at det øker på med mer

trening sammen med Siv og Terje når det blir litt lysere om kveldene.

Jeg kan anbefale alle dette kurset. Molly blir alltid giret når jeg kommer med blod og hjortefot, og hun blir en smule snurt når hun ikke får gå sporet med engang, for jeg lar det som oftest ligge i ca. 22-24 timer.

Noen ganger kommer det forstyrrende elementer inn som kryssende hjortespor (ferskere en selve sporet) og Irma har til og med fått en sprell levende hjort noen meter foran seg utenfor sporet. Den hadde ikke krysset over, men hun tok sporet fantastisk bra. Det er lurt å lufte hunden godt før en skal gå spor, da er hunden mer konsentrert er min erfaring. Det gjelder forøvrig de fleste treninger med hund.

Tekst: Siv Stokke

Den dagen Bente Line spurte om jeg og Unique ville være med på blodsporkurs, må ha vært en lykkedag. Vi hadde nettopp fått diagnosen Spondyliose i ryggen etter en skade som unghund og de fleste dører innen RIK programmet ble lukket med et smell. Siden vi nettopp var begynt med skogspor og var begynt å tenke litt på Sporhundprøve, så hørtes dette spennende ut.

Kurset hadde 5 deltagere med varierende alder og erfaring på både hund og fører og en meget dyktig og engasjert instruktør i Karen-Sofie Skotheim. Hun har drevet med hund i 50 år, vært aktiv i konkurranse i bruks lydighet og blodspor. Hun er instruktør trinn II i Norsk Kennel Klub og Instruktør/dommer i Norske Redningshunder på ettersøkning og Lavine. Hun vokste opp med Collie og har drevet oppdrett, i dag har hun en Chesapeake Bay Retriever som er godkjent ettersøkshund og en Papillon som er Viltspor Champion. Den sistnevnte trente hun mest for å vise at alle hunder som har en nese, kan gå spor. 😊

Vi hadde en særdeles spennende helg der vi fikk innføring i det mest grunnleggende innen blodspor og jeg fikk bokstavelig talt blod på tann. Det var det heldigvis flere enn meg som gjorde og vi dannet oss en treningsgruppe der vi kunne støtte og hjelpe hverandre. Det tror jeg var svært viktig for at vi skulle fortsette etter endt kurshelg, ellers renner det fort ut i sanden. Nå er vi flere som pusher på og når vi møtes blir

det både trening og gode samtaler og en stor porsjon latter. Det blir jo endel ventetid siden sporene bør ligge noen timer og de nytter vi altså godt med gode historier.

Både jeg og Unique syntes blodspor er spennende og jeg tørstet etter mer erfaring, etter noen privat timer med Karen Sofie satte hun opp et videregående kurs som jeg straks meldte oss på. Denne gangen lærte vi mer konkurranserettet trening og liggetiden på sporene ble stadig lengre. Et konkurransespor i den laveste klassen heter AK, er 600 meter langt og 12-16 timer gammelt. Spores legges med tilsammen 0.3 liter blod og med naturlig forløp i terrenget. Det skal dannes fire vinkler (brudd i fluktretningen) med minimum femti meter imellom. To steder skal det være blodopphold, der det ene skal være i en vinkel. Dette med blodopphold (tapsarbeid) er det største utfordringen, ialle fall for meg. Karen Sofie sier at Unique er kjempeflink, og at det er jeg som må lære å lese henne bedre. Så vi jobber på og første konkurransen nærmet seg med stormskritt.

Dagen opprant med kaldt oppholdsvær, noe som slett ikke er en selvfølge når man bor utenfor Bergen. Nervene var absolutt tilstede og jeg ble tredje ekvipasje ut. Starten ble mildt sagt en katastrofe! Jeg var så nervøs at jeg festet linen i halsbåndet istedet for selen og Unique virret noe fryktelig i starten før hun satte i gang. Allerede etter ca 10-15 meter var vi på ville veier og jeg vurderte sterkt å gi opp, men heldigvis gikk jeg tilbake til der jeg mente hun hadde vært på sporet og denne gangen fant hun det. (det viste seg at det var en vinkel uten blod der) Siden gikk det bare bedre og innimellom gikk hun som på trening og skanken ble funnet til stor jubel. Dommeren ga oss en tredje premie og masse gode treningstips. Det viktigste var faktisk at i denne konkurransen har man lov å snakke med hunden underveis, rose og komme med bekreftelse på at vi bokstavelig talt er på rett spor.

Etter enda en privat time med Karen Sofie, der hun hadde lagt et konkurransespor som Unique gikk kjempebra, ble vi enige om at hun skulle få i stand en bevegelig prøve på Stord.

Der fikk vi en fantastisk dommer! Hun tok seg tid til å gå gjennom alt som skulle skje på prøven og klarte på forunderlig vis å få nervene mine til å roe seg litt. Jeg var førstemann ut og la vekt på at forberedelsene var helt lik som på trening.

Jeg festet linen i selen og kjente med samme vi satte i gang at Unique var på sporet og skikkelig på hugget med godt drag i linen. Det gjorde nok sitt til at jeg ble enda tryggere og vi en bedre ekvipasje. Selv om jeg syntes dette var de lengste 600 metrene i mitt liv og Unique to ganger mistet sporet, klarte vi sammen å finne rette veien og den vidunderlige skanken på slutten. Vi ble belønnet med en 1 premie og masse skryt fra dommeren. 😊 Hun sa også at Unique er veldig lett å lese og at jeg må stole mer på henne, så nå er det ingen tvil om hvem som har mest å lære i denne sporten. Men dette ga mersmak og vi fortsetter med et mål om enda en tittel i stamboken, denne gangen Viltspor Champion.

Hilsen Siv Stokke og AD BH SL1 N UCH Rallarbo`s Unique.

JEG BURDE VISST BEDRE VOL.2

Tekst og foto: Mary Bolstad

Det er viktig å aktivisere og leke med hunden sin, være bestekamerater tulle og herje. og en fin dag i januar rusler vi ein tur opp til Isdammen, bare 10 minutter opp fra blokka så er vi uti Lillomarka. Har selvfølgelig med ei kasteleike, Cato dobermann elsker å løpe etter og hente alt mulig vi kaster, helst fange det i lufta. I dag er det en oransje Kong med snor, den får jeg skikkelig fart på. Men ikke lett å få skikkelig sleng på den når Cato danser rund meg klin opp til kroppen min. En dobermann har hjerne; får bare gi beskjed «Cato sitt og bli!!» Deretter går jeg tre -fire meter foran hunden for å få god armsleng. Må kaste langt men lavt, siden det er mange trær her.. «Kjerringkast»- teknikk må bli bra! Tror du Cato klarer å sitte i ro når en ball er i sving? Nei! Akkurat i kraftkastet da jeg skal slippe snøret og slenge den bortover er det knallharde hodet til Cato der, rett under håndbaken min og den oransje Kong'en svever himmelhøyt og havner på ei grein høyt, høyt oppe i nærmeste tre..

Så der står vi, Cato skjønner INGENTING og jeg skjønner ALT. «Høyt henger de og sure er de» sa reven en eller annen gang på 1950-tallet. Det gjelder den dag i dag. Leika til Cato er uoppnåelig.

På tide å rusle hjem uten Kong Oransj..

Slik går dagene og ukene. Vi er oppe i skogen og ser til Kong Oransje som henger der i januar, februar, mars.. Den er der fremdeles en mandag i april. Umulig å nå den! På vei hjem ser jeg vaktmesteren komme med noen lange aluminiumstenger som kan settes sammen til en kjempelang stang på over 8 meter!! Den kan jeg låne! Super plan! Dagen etter er det opp i skogen uten hund, men med tre lange stenger. Det ser litt rart ut her i skogen, men pytt nå er timen kommet.

Den sure Kong Oransje skal endelig ned av treet, men hvor er den fargerike ballen? Var det ikke dette treet? Sjekker bildet på telefonen jeg tok for 4 måneder siden. Ja! Riktig tre men INGEN KONG!! Noen har tatt den! Etter 4 måneder med grubling hvordan få den ned! Hvordan i huleste klarte de det? Ekorn? Kråke?

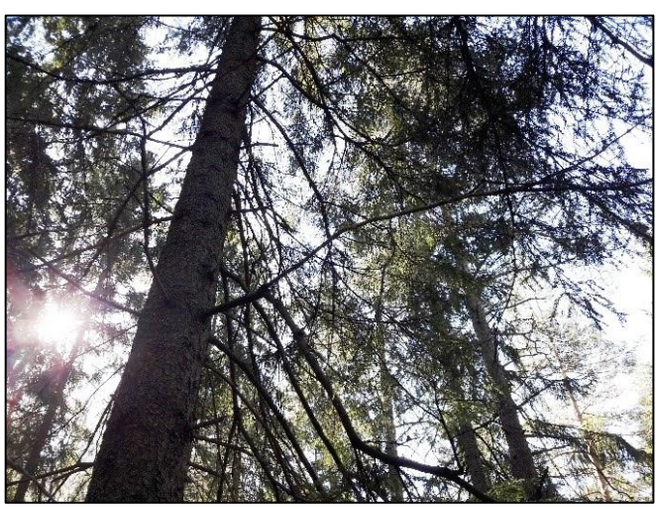

Slukøret tusler jeg hjem med uforrettet sak. Takk for lånet vaktmester … Ikke spør hvordan det gikk..

Spesialsøk som aktivisering

Tekst og foto av Anne-Berit Brandt

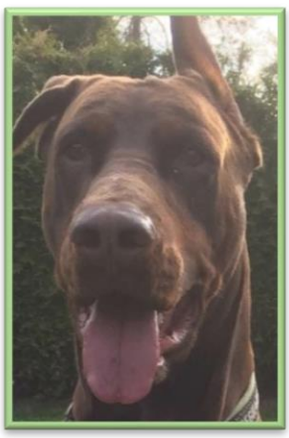

Hei, dere. Husker dere meg; Imidz Lord Fenix, til daglig kalt Frost?

Jeg er en aktiv fyr og synes alt er moro. Derfor mener matmor at en aktivitet som gjør at jeg må bruke både nese og hode er bra for meg. Da blir jeg i hvertfall litt sliten, sier hun 😊

Spesialsøk er mye. Noen ganger søker jeg etter bjørkeduft eller granbarduft. Vi har kjøpt badstue-duft i Sverige og bruker det. Jeg søker også etter personduft, men oftest er det råte jeg skal finne. 😊

Det er ikke nødvendig med særlig mye utstyr. Vi har to planker med hull i og plass til tre bokser i hver (se bilde). Lokkene til disse boksene har hull slik at duften på det som er oppi, når nesen min. Plankene kan settes i vinkel, t-form eller etter hverandre.

Boksene, som i vårt tilfelle er tannglass kjøpt på Claes Ohlsson, inneholder en eller flere lukter. For eksempel kan en inneholde råte og de andre te, personslukt o.l. Jeg skal da markere på den med råte oppi.

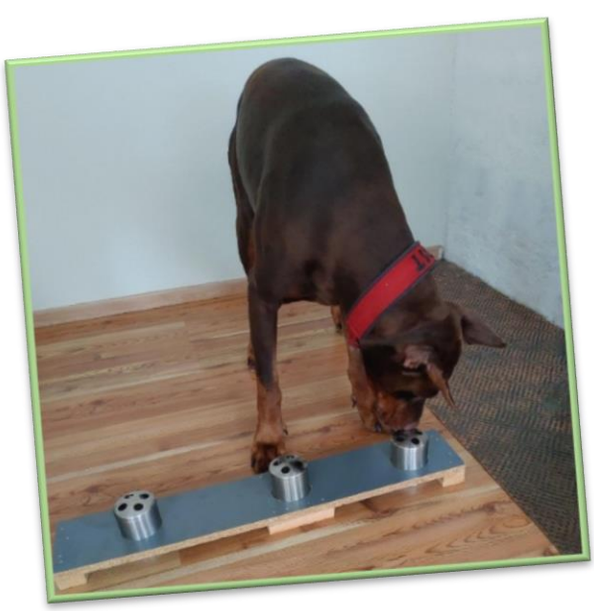

Som luktobjekter benytter vi Q-tips eler vattpads i ulike størrelser. Legger disse sammen med råtne trebiter (eller annen lukt som skal smitte) i lukkede glass noen dager.

Flytter dem så over i Zip-poser. Lukten holder seg da et par uker. De kan også fryses for lengre holdbarhet.

Luktobjektene i varierende størrelser kan legges i bokser av ulike størrelser. Eller benyttes som de er. Magnetbokser er veldig praktiske da de kan festes på metallflater.

Spesialsøk utføres like bra innendørs som utendørs.

Jeg er med i en treningsgruppe hos Lundqvist Hundeskole, men det meste av treningen foregår alene med matmor eller matfar, enten hjemme eller på tur.

Jeg er ikke så flink på frysmarkering. Har liksom ikke tid til å stå i ro så lenge 😊

Derfor tas det hensyn til det når duftobjektet gjemmes for meg. Det er aldri høyere opp enn at jeg kan nå det når jeg står på to bein.

Det er lurt å gjemme lukten utenfor synsfeltet mitt slik at jeg må konsentrere meg masse. Det er bra for meg, sier matmor.

Utendørs gjemmes luktobjektet eller flere luktobjekter i hekken, på trærne, på steiner – ja, bare fantasien setter grenser.

For meg som skal finne råte, er det ikke så lurt å gjemme det i en råtten trestubbe 😊

I trærne er det derfor heller sitronduft jeg skal finne.

Jeg trener på søk på biler innvendig og utvendig. Har også vært i en container.

På turer i skog og mark gjemmes luktobjektet på et egnet sted. Går turen og utfør søket på hjemveien.

Noe jeg synes er veldig gøy, er når lukten er gjemt i en pappeske som ligger sammen med mange andre pappesker uten lukt. I begynnelsen syntes jeg det var vanskelig å markere på funn der, for det luktet så mye av disse eskene. Da la matmor en godbit ved siden av vattpadsen slik at vi tok det gradvis.

Jeg liker også godt romsøk og er blitt mye flinkere enn jeg var i sommer. Blir sendt inn i et rom hvor duften kan være gjemt for eksempel inne et skap. Finner det ganske lett, for jeg har så god luktesans, vet dere 😊

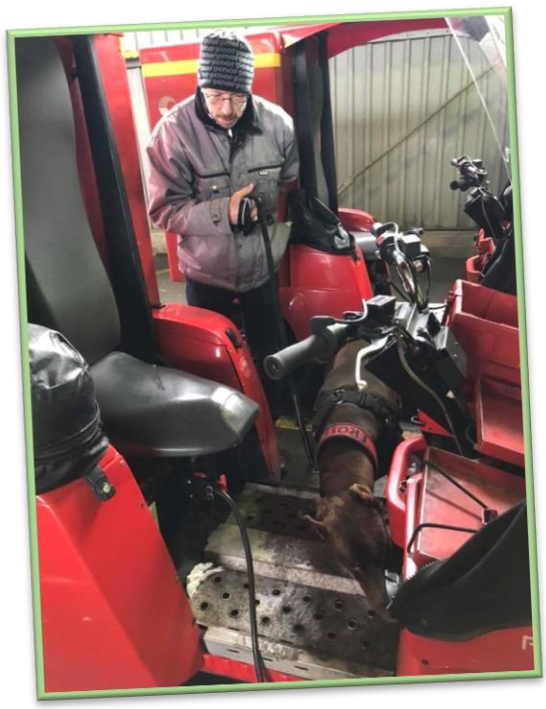

Lukter område stort som hel fotballbane, jeg, der dere lukter et som er på størrelse med en fyrstikkeske!

Blodspor er også en del av spesialsøk. Jeg har forsøkt det. Søsteren min er kjempeflink og overlykkelig hvis hun finner en rådyrskank. Jeg er ikke så interessert i sånne skanker. Går gjerne sporet, men belønningen synes jeg ikke så mye om.

Det er med spesialsøkstrening som med all annen trening: Vanskelighetsgradene må økes og belønningene varieres.

Så jeg fortsetter å trene og møter stadig nye utfordringer. Det viktigste akkurat nå er å lære skikkelig frysmarkering.

Ikke etterlat hunden i varm bil

Tekst: Mattilsynet.no
Foto: Google

Hund i bil

Dersom du må ta hunden med og forlate den i bilen, så parker i skyggen og ha vinduene åpne slik at det blir god ventilasjon. Husk at solen flytter seg, og at det raskt kan bli for varmt også i en bil som ikke står direkte i solsteken. Mange tilfeller av overopphetinger av hunder i bil skjer faktisk i overskyet vær, fordi eieren da ikke er så oppmerksom på faren for overopphetning.

Husk at dyr, som mennesker, har behov for mer drikke når det er varmt. Skal du ut på en litt lengre tur, bør du alltid ta med en ekstra flaske vann til hunden og en skål den kan drikke av. Hunder svetter ikke på samme måte som mennesker, og blir derfor raskt varme. I verste fall kan din firbente venn få heteslag.

Den hyppigste årsaken til alvorlig overoppheting, er at luften inne i bilen mettes med vanndamp. Dyr kvitter seg med varmeoverskudd blant annet ved å pese.

Når luftfuktigheten blir høy minker effekten av pesingen, i den fordampningen (som avkjøler dyret) hemmes.

Dersom hundens kroppstemperatur blir for høy, kan den få alvorlige skader i hjernen, hjertet, tarmene, leveren og nyrene, og kan i verste fall dø.

Dersom du ser en hund som sitter innesperret i en varm bil, og ikke kan lokalisere bilens eier, må du kontakte politiet.

Hvordan ser du at en hund er overopphetet?

Tegn på at hunden er overopphetet kan være at den er ustø, peser kraftig, er forvirret, har tørre og røde slimhinner i øyne og munn, har forhøyet kroppstemperatur (normal temperatur for hund er mellom 37,5 -39 grader) og økt puls. I alvorlige tilfeller vil hunden besvime og miste bevisstheten. Dersom hundens kroppstemperatur blir for høy kan den få alvorlige skader i hjerne, hjerte, tarmer, lever og nyrer - og i verste fall dø.

Finn bilens eier

Dersom du ser en hund som sitter innesperret i varm bil, må du forsøke å lokalisere bilens eier. Dette kan du gjøre via SMS til Statens vegvesen. Tast inn REGNR (mellomrom) og registreringsnummer, og send meldingen til 2282 (eksempel REGNR AJ29347). Hvis du ikke får tak i bilens eier, må du kontakte politiet på telefon 02800. Dersom dyret lider og du verken oppnår kontakt med eier, politi eller Mattilsynet kan du ta deg inn i bilen for å hjelpe ut dyret. Men du må være overbevist om at dyret lider, og du må være forberedt på å forklare deg for politiet om hvorfor innbruddet var nødvendig.

Hva gjør du med en hund som er overopphetet?

Vann er essensielt for å redde en hund som har fått heteslag. Det er viktig at du reagerer raskt og væter hele hunden, enten ved å dusje den med vann, dekke den med et vått håndkle eller legge den i et badekar. Pass på at vannet ikke er for kaldt, da kan hunden gå inn i sjokk. Ikke bruk is. Hunden bør kjøles ned til ca. 39 grader. Det er viktig at hunden får oppfølging av veterinær ved alvorlige tilfeller av overoppheting, da den kan ha behov for væsketilførsel eller medisiner.

Temperaturen stiger fort i en parkert bil. Denne tabellen viser hvor fort det kan utvikle seg til en alvorlig situasjon, og er ment som en illustrasjon. (Tidsforløp og temperatur vil varierer med værforhold, hvor bilen står plassert, hvilken farge bilen har osv.)

Kilder: The Animal Protection Institute/www.hittadjur.se/NKK.

Tid:	Temperatur ute:	Skygge/sol:	Temperatur bil:
08:30	14°C	Skygge	19°C
09:30	18°C	Skygge	38°C
10:30	20°C	Blandet	47°C
11:30	20°C	Sol	58°C
12:00	23°C	Sol	62°C
13:30	22°C	Sol	85°C

Import av hund

Tekst: Ingar Andersen og Lisbeth Karlsen
Foto: Google.no

Det første man må gjøre er å ta kontakt med mattilsynet og se hva reglene sier angående import til Norge fra det landet hunden bor i, det er forskjellige regler som gjelder fra forskjellige land.

Du finner oversikter angående dette på deres hjemmeside : www.mattilsynet.no

Du finner der også en oversikt over de dokumenter som skal følge med hunden når den kommer.

Når du importerer en hund så sørg for at du får med EXPORT PEDIGREE, uten den så eier du faktisk ikke den hunden du har kjøpt, det gjør oppdretter.

Pass må du også huske at skal følge med hunden (der står alle vaksiner osv som hunden skal ha når den kommer inn i landet)

Om noen skal hjelpe deg (noen som kjenner oppdretter) så sørg for at du har en dialog med de selv etter hvert, om du stoler på vedkommende eller ikke.

Du vet ikke hva som blir avtalt og forhandlet om hvis du ikke er aktivt med i prosessen.

Sjekk ut hvilke linjer hunden er ifra i henhold til sykdommer osv, bruk internett og dine bekjente til å hjelpe deg med dette.

Husk å spørre om begge testiklene er nede før betaling skjer.

Se over hva RAS her i Norge skriver angående Dobermann, du kan fint bruke den selv om du skal kjøpe deg en hund i utlandet.

Dessverre så er det mye ”juks” innen dette feltet på kontinentet, sørg for at du er en av de som ikke blir lurt.

Er ZTP noe du vil ta med din hund, så må foreldredyrene ha det da dette er siste året man får tatt det uten at foreldredyrene har det.

Dr.Clauder's®
THE PET SPECIALISTS

Allergi? Velg blandt 4 typer
Et av Europas beste Allergifór

Hyposensitiv

And

Laks

Hjort

Sild

Dr.Clauder's®
solutions for pets

Dr. Clauders / Choice1 AS
Gamle Trysilv. 5
N-2406 Elverum
T. +47 62111002
mail@dr-clauders.no

Bel Nome Bodin
(Tahi-reme Ita x Thor Del Nasi)
Junior champion i Serbia
Ungarsk junior klubb vinner
ZTP v1B (mentaltest bestått)
HDK vinner / HD-B (Tyskland)
vWD-clear / Øyer-fri

Los Hushers Ceri
(Famous Fidel Di Perlanera x Brown Chief Amaya)
Best In Show
Europa junior winner
Norsk vinner
Norsk junior vinner
Dansk Dobermann vinner
Dansk Dobermann junior vinner
Black Sea vinner
Norsk Champion
Bulgarsk Champion
Grand Bulgarsk Champion
Balcan Champion
Croatisk junior Champion
Dansk Dobermann klubb junior Champion
NDK Grand Prix junior winner
Årets Dobermann i Norge
Sølvhunden i Danmark
HD-A / MH gjennomført (bestått på alle momenter)

WWW.ESBELTO.NO WWW.ESBELTO.NO WWW.ESBELTO.NO

Valpene ble født i midten av mars måned, ved interesse ta kontakt 93084596 / 92092334

Vi planlegger også kull på Esbelto`s Blue Blood 2019. Årets Dobermann 2018